

UTRIP DRAVOGRADA

Letnik I | št. 005 | september 2023

POPLAVE 2023 S SRCEM ZA DRAVOGRAD

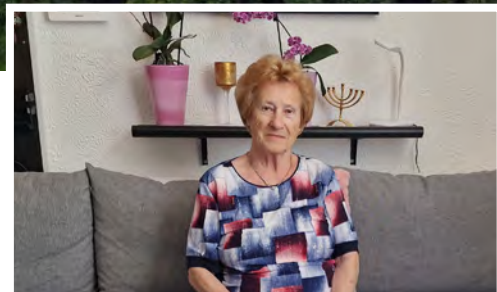
NAŠI JUNAKI

ULA KRENK

LJUDJE IN LEGENDE
MARIJA KRALJ

**KOLEDAR DOGODKOV
ZA SEPTEMBER**

NAPOVEDUJEMO

ROBERT PETAN

koncert z obilico zabave

- **6. oktobra 2023 v dvorani ŠPiC D**
- **brežiški muskonter po duši, po srcu in popoldne**
- **soustvarjalec oddaje Kaj dogaja? na RTVSLO**

Podrobnosti sledijo na
FB profilu Dravit Dravograd
in ostalih medijih.

Kazalo

- 3 Uvodnik in kazalo
- 4 Županova stran
- 5 Aktualno: Poplave 2023
- 12 Ljudje in legende: Marija Kralj
- 16 Naši junaki: Ula Krenk
- 19 Iz arhiva TVD
- 20 Novice
- 22 Šport
- 23 Kultura
- 24 Iz DSO Črneče
- 26 Naši najmlajši
- 27 Iz krajevnih skupnosti
- 28 Napovednik dogodkov
- 30 Zadnja stran

Katja Čevnik

Naj vas nese ali
zanese, a ne pustite,
da vas spodnese!

Nasvet Toneta Pavčka se je v prvi polovici avgusta izpridil. Dravograd je hudo spodneslo! Narava nam je pristrigla peruti in pokazala svojo nadvlado. Dravograjčane je prizadel neusmiljen, nebrzdan tok rek Meže, Mislinje in Drave, z druge strani pa silna moč zemlje, ki je neumorno želela v dolino. A pokazalo se je, kar se kaže že leta – Korošci smo, kot nas je označil Mitja Šipek, res za mušter! Stopili smo skupaj in skušali razdejanje spraviti v normalo. Povsod, ne glede na občinske, sosedске ali kake druge meje. Pot ni (bila) lahka, a ponovno se je izkazalo, da z dobrim sodelovanjem še kako premagljiva. Tokratno številko Utripa smo v večini posvetili hudi naravni nesreči, ki nas je doletela. In pogumnim, neustrašnim ljudem, ki so z nadčloveško močjo Dravograd in ostale koroške občine udarniško postavljali nazaj na noge. Težko je, a kot je v enem izmed svojih zapisov povzela Špela Šavc s Koroškega radia: »Ampak iz vsega se dvigajo močnejši, lepši! V blatnih štiflih in usranih hlačah in majicah. S prahom na obrazu, od koder seva nasmeh. Ker so še tu. Ker njih ni odneslo!« In ker za vsakim dežjem posije sonce, je tudi septembrski Utrip v sončni barvi.

Drži se, Dravograd. Naš. Enoten. Nepremagljiv!

Uredništvo

Odgovorna urednica
Anita Stepišnik

Izdajatelj
Občina Dravograd,
Trg 4. julija 7, Dravograd

Uredniški odbor
Maja Kovačič Tasič, Katja Čevnik,
Robert Preglau, mag. Jerneja Ravnik

Lektorica
Katja Čevnik

Tisk
SCHWARZ PRINT d.o.o.
Koprska 106/d, 1000 Ljubljana

Naklada
3.400
ISSN 2536-3840

www.utripdravograda.si
e-pošta: urednistvo@utripdravograda.si

Fotografija na naslovnici
Aleš Mlačnik

Za točnost in vsebino objavljenih prispevkov odgovarjajo njihovi avtorji in ne izražajo nujno stališč uredništva.

Spoštovane občanke in občani!

Za nami je štirinajst dni avgustovske intervencije. Intervencije, ki jo je sprožila največja naravna nesreča v novejši zgodovini naše občine. Katastrofa, ki je prizadela čisto vsako krajevno skupnost v naši občini. Apokalipsa, ki je poleg vsega hudega sprožila tudi tisto najlepše – pomoč sočloveku, ko jo je ta najbolj potreboval.

V vseh teh 14 dneh je dnevno na terenu na loge zaščite in reševanja ter odstranjevanja posledic neurja opravljalo povprečno 260 gasilcev, vojakov, prostovoljcev, pogodbenih izvajalcev in članov štaba Civilne zaščite. Okvirno smo opravili več kot 45.000 prostovoljnih ur dela. Če k temu dodamo še Slovensko vojsko in vse pogodbenike, je ta številka krepko čez 50.000 ur. Ur, ki smo jih vložili v odpravo posledic na Ronetu, v Podklancu, Žabji vasi, Bukovski vasi, Selovcu, Otiškem Vrh, Črneški gori, Trbonjah, Sv. Danijelu, Vratih, Velki, Ojstrici, Goriškem Vrh, Libeliški gori, Pod Gradom, Sv. Boštjanu, v industrijski coni Otiški Vrh in verjetno še kje, skratka po celotni občini.

Z gradbenim strojem smo reševali turiste, ujete v poplavljenem hotelu Korošica, jim poiskali namestitev ter poskrbeli za njihov varen povratek domov. Tudi za tiste, ki so v prvih dneh obtičali v Dravogradu in niso mogli naprej, mnogi od njih so bili na povratku iz dopusta ali koncerta v Velenju. Spomnim se madžarske družine z dvema dojenčkoma, ki smo jim pomagali in poiskali prenočišče v nekdanjem hotelu Traberg. Pa zaskrbljenih obrazov naših ljudi in joka otrok, ki smo jih evakuirali iz Mariborske ceste, Boštjana, Koroške ceste, Meže in jih nastanili v športni dvorani Špic D, hotelu Traberg in Dvorcu Bukovje. Onkoloških bolnikov, ki so jih naši gasilci na nosilih nosili čez plazove do reševalnih vozil. Urejanja zasilne obvoznice mimo Imonta čez tire pri podjetju Innoduler in naprej proti Šentjanžu. Ogromnega napora in tudi opozoril s strani pristojnih glede moje odgovornosti, če odpremo nov most v Industrijski coni brez opravljenega tehničnega pregleda, s čimer bi povezali Dravsko dolino z Mislinjsko. »Tisoče« klicev in sporočil, da se uredi montažni most čez Mislinjo. Ogromno zgodb in spominov je nastalo v teh 14 interventnih dneh. Prizorov, ki jih nikoli ne bom pozabil.

Vsi smo dnevno vlagali enormne napore v odstranjevanje posledic z željo, da se v čim krajšem času stanje v naši občini povrne v vsaj približno normalo. Zadnji dan delovanja

štaba Civilne zaščite, 18. avgusta, se je spisek plazov v naši občini ustavil pri 242, od teh smo jih 166 pregledali in zanje sprejeli ustrezne sanacijske ukrepe. Takrat je ostalo evakuiranih še 35 oseb.

Intervencijska dela še vedno potekajo na več cestnih odsekih, prioritete so bile postavljene tako, da smo čim prej prišli do odrezanih stanovanjskih objektov in domačij ter sanirali odseke, kjer so bili neposredno ogroženi stanovanjski objekti. Sledi še popravilo cestnih odsekov, kjer potekajo šolske poti, saj je začetek šole že tu. Od 22. 8. smo pričeli z deli na več mestih – izdelava AB pilotov, zabijanje tirnic, izvedba lesenih kašt. Pred nami je še ogromno dela, zato bo zaradi odprave posledic potrebno sprejeti tudi rebalans proračuna in verjetno časovno zamaknit kakšen že planiran projekt. Veliko je seveda odvisno od države in čimprejšnjega povračila stroškov ocenjene škode. V nasprotnem bo Občina morala sama zagotavljati sredstva, kar pa bo imelo velik vpliv na likvidnost in izvedbo že načrtovanih projektov. Zavedamo se, da je potrebno dokončati projekt poslovne cone Otiški Vrh II, kjer dela zaradi potekačasne obvoznice in poškodb, ki jih je povzročila reka Mislinja, stojijo. Tukaj pričakujemo razumevanje tako države kot Evropske unije, da pogodbenih rokov ne bomo dosegli in da nam, zaradi višje sile, pridobljenih sredstev ne bo potrebno vračati.

Še informacija za lastnike gozdov. Zavod za gozdove bo po uradni dolžnosti podaljšal odločbe vsem lastnikom gozda, ki jim je bila izdana odločba za sanitarni posek po vetro-lomu ali lubadarju poškodovanih dreves in v zastavljenem roku posek ter odvoz lesa zaradi vremenskih ujm ne bo možen. Lastniki gozda bodo tako prejeli nove odločbe s podaljšanim rokom.

Pred nami je ogromno dela, tako na terenu kot tudi v pisarni. Potrebno bo izvesti popis vse prijavljene škode tako na objektih kot ostali infrastrukturi, izpolniti ogromno tabel in vnesti množico podatkov, da bomo lahko, upam, čimprej prišli do obljubljenih sredstev. Z ukinitvijo dela širšega štaba Civilne zaščite je aktiven ostal še ožji del štaba, kar pa ne pomeni, da se z deli preneha, ampak se ta prenašajo na strokovne službe Občine, JKP, Zavoda za gozdove, VGP Drava in ostale pristojne službe.

S tega mesta izražam veliko zahvalo vsem članom štaba CZ, gasilkam in gasilcem, prostovoljkam in prostovoljcem, Slovenski vojski, pogodbenikom, Občinski upravi, geomehanikom, ZD Dravograd, DSO Črneče, Domu sv. Eme, številnim donatorjem, kmetijam, gostincem, OŠ Dravograd in društvom, ki so nam velikodušno donirali ali pripravljali hrano v vseh teh dneh, dnevno tudi do 350 obrokov. Hvala tudi vsem, ki ste donirali prepotrebno pomoč v oblačilih, hrani, sanitarnem materialu, izdelkih za osebno higieno, zdravilih, vodi, orodju, gradbeni mehanizaciji in materialu, škornjih, beli tehniki, razvlaževalnikih, denarnih sredstvih in številni drugi opremi. Globok priklon!

Posebna zahvala velja tudi vsem, ki ste odstopili stanovanja, lastniku hotela Traberg SGP Pokeržnik, Slovenskim železnicam, JZ Dravit in vsem ostalim, ki ste omogočili nastanitev tako za evakuirane osebe kot tudi naše vojake.

Vsem **VELIKA HVALA** v mojem imenu, kot tudi v imenu občank in občanov, še posebej tistih, ki jih je ta katastrofa tudi osebno prizadela. Dokazali smo, da skupaj znamo in zmoremo. Srčno si želim takšne enotnosti tudi takrat, ko ne delujemo v izrednih razmerah. Upam, da v zahvali nisem koga izpustil, če se je to zgodilo, verjemite, ni namerno. **Zame ste vsi HEROJI!**

Verjamem in vem, da je mogoče vedno delati bolje, a vedite, da smo v koordinacijo in organizacijo odprave posledic te apokalipse vložili vso svoje znanje in srce. Če smo storili kakšno napako, prosim, da sprejmete moje opravičilo. Celoten štab Civilne zaščite Dravograd je dihal kot eno, vendar odgovornost za morebitne napake v celoti prevzemam nase.

Lahko je biti župan, če imaš ob sebi tako srčno »vojsko«.

vaš župan,
Anton Preksavec

S srcem za Dravograd

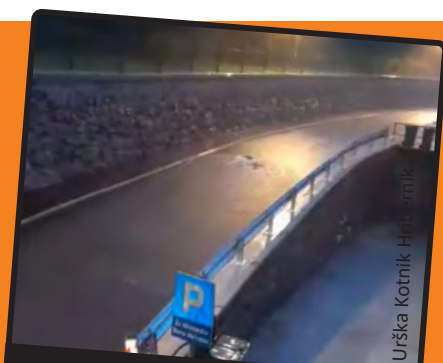
Poletni petek letošnjega četrtega avgusta bi moral biti čisto navaden dan. Pa žal ni bil. V noči s četrтка se je nad našimi kraji odprlo nebo kot še nikoli prej, vsaj ne za časa, kar pomnijo naši najstarejši. Dravograd, Koroško in sosednje pokrajine je - kot je zapisal naš župan - doletela katastrofa apokaliptičnih razsežnosti, ki je vsaj za nekaj časa spreminila naša življenja, porušila hiše in mostove, a med ljudi prinesla tudi nekaj, kar smo že zelo dolgo časa pogrešali - enotnost.

besedilo: Artur A. Švarc

Leetošnja pomlad je bila vse prej kot običajna - nadpovprečno mokra ni obetala ravno prijetnega poletja, ko večina malce stopi s plina in si v toplih dneh odpočije, doma ali na dopustu. Bolj ko so dnevi rezali v poletne dni, več je bilo vode. Deževni dnevi, značilni za pozno jesen in ne junij. Nekdo je pasje dneve zamenjal z ribjimi. In potem je prišel julij in z njim vremenski fenomeni kuhanja težkih nevihtnih front nad Padsko nižino v sosednji Italiji. Nekateri so razumeli, da toliko vode ne bo preplezalo Alp, pač pa jih bo zahodni veter potisnil naravnost na Balkan, spet drugi so iskali vzroke v chemtrailih, haarpih in drugih »znanstvenih« razlagah. Seveda to niti ni igralo pretirane vloge. Kakorkoli, rezultat so bili vsakodnevni vremenski alarmi, tudi

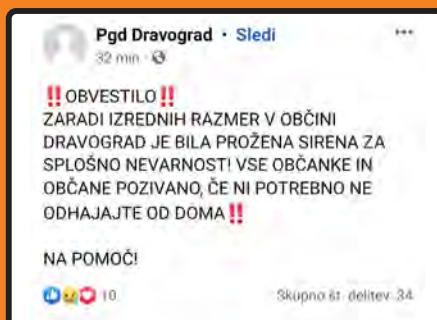
rdeči, najpogostejša besedna zveza v iskalnikih pa radarska slika padavin. Čez naše kraje so s severnega dela čez Karavanke kipeli valovi oblakov z ekstremno količino vode, ki se je v nekaj minutah zlila nad različnimi konci domovine, da bi takoj zatem spet peklo sonce. In kot da ne bi bilo dovolj, je nastal še novi pregovor: »**Za vsakim dežjem slej ko prej ... spet pade dež.**«

Dobesedno! Vsako uro ali dve so čez nas drvele nevihtne fronte in pretiravale z vodo. Gospodje meteorologi pa so prvi dan avgusta posvarili: pripravlja se nekaj, nekaj zares apokaliptičnega. Tako obsežnega, da je temu malokdo pripisoval pozornost. Kaj neki se lahko pripeti hujšega, kot se je že v preteklih tednih. O ja, mati narava je imela za nas presenečenje in to posebne sorte!

Urška Kotnik Hribar

V četrtek zvečer se je odprlo nebo. Jaški, ki so bruhali vodo na novi cesti na Podgrad, še niso povsem razkrili, v kako jutro se bo zbudil Dravograd. (3. avgust)

Ob 6. uri zjutraj je izbruhnil pekel, za katerega je malokdo verjel, da je sploh mogoč.

Tone Preksavec

Opoldne tistega nesrečnega petka je župan Tone Preksavec zapisal: »Doživeli smo naravno nesrečo bibličnih razsežnosti.« (4. avgust)

Vse, zgrajeno višje od izlitijske Meže v Dravo, je ob rekah in potokih plavalo. (4. avgust)

»Kljub težkim razmeram ne bomo obupali in obljubim, da ne bomo pozabili na nikogar,« tako župan. (5. avgust)

Tone Preksavec

Deževalo je tudi v soboto, nov dan pa je razkril nova razdejanja. (5. avgust)

Industrijska cona je doživela najhujše razdejanje. (5. avgust)

Pobesnena narava je razbila tudi Bukovsko vas. (5. avgust)

Grozeči plaz pri Uncu na Ojstrici je z domov pregnal prebivalce spodnje Mariborske. (5. avgust)

Občina Dravograd

Dravograd je bil drugi dan katastrofe dostopen le prek Avstrije, mostov proti jugu ni bilo več. (5. avgust)

Po dveh dneh je na pomoč prišla tudi Slovenska vojska, ki se je medtem prebila tudi do Črne. (6. avgust)

Ferdo Abraham

Kmalu so prišli tudi mediji, POP TV je izjavo župana o katastrofi apokaliptičnih razsežnosti poslal v svet, našega župana smo videli celo v ruskem TV dnevniku. (5. avgust)

Tone Preksavec

Nogometni stadion je postal baza helikopterjev za prevoz pomoči. (6. avgust)

Črna, pomoč prihaja! Dravograd je bil edina vez s svetom in to po zraku. (6. avgust)

Dravograd, pretresen!

Ko se je v četrtek zvečer stemnilo, se je kot nočni strah izza Košenjaka in s podjunske smeri priplazilo neurje. Padla bo rekordna količina dežja, so rekli. V tisti temi, ki so jo razsvetljevale pogoste strele, te napovedi večina ni razumela. Naslednji dan, ko bi moralo posijati sonce, smo se zbudili v drugačen svet. Tokrat ni bila kriva reka, ki daje ime našemu kraju in občini, s pravočasnim praznjenjem pretoka je bila mati Drava pravzaprav čisto pridna. Pobesnele so druge koroške rečice, Mislinja, Meža in vsi lokalni potoki, ki so naenkrat dobili več kot enomesečno količino padavin v nekaj urah. Meža se je znesla nad Črno, počistila praktično vso dolino do izliva v Dravo in v Otiškem Vrhu vse do Bukovske vasi naredila največje poplavno jezero do zdaj.

Prve slike, ki so se ob zori začele pojavljati na socialnih omrežjih, so šokirale ljudi. Most pred Šentjanžem, ki povezuje Dravograd s Slovenj Gradcem, je Mislinja hinavsko pogrizla za vratom in ga

»Voda da, voda vzame. Tako že stotine let kroji naša življenja. Vsakič znova nas spomni, kako nemočen je človek sam proti naravi in kako smo skupaj močnejši tudi od nje.«

pustila, da se je sesedel v deročo strugo. Vzoredni kolesarski most je ostal kot otok sredi nore Mislinje, ki je trgala levo, desno. Vse od Slovenj Gradca naprej, najprej v Kotnikovi ridi pri

V torek se je končno vrnilo poletje in začelo se je čiščenje. Pritlična stanovanja na Meži so bila uničena. (8. avgust)

Začele so se tudi sanacije gozdnih cest, tale vodi na Goriški vrh. (8. avgust)

Dravograd in Koroško je obiskala tudi predsednica države, Nataša P. Musar. (8. avgust)

Naslednji dan se je oglasil Marjan Šarec (9. avgust)

Podjetje Spinctec je zaščitilo občino Renče pomoč v poplavih p Otiškega Vrha pri Dr

Cesta na Ojstrico je bila več dni neprevozna, voda je nanjo odložila vse, kar je našla na travnikih in v gozdovih. (6. avgust)

Ferdo Abraham

Stanovalci Mariborske so pomagali čistiti cesto in urejati hudournik. (7. avgust)

Ferdo Abraham

Miran in Irena iz Turističnega društva sta za gasilce, vojske in prostovoljce pekla miške. (7. avgust)

Hudournik je popolnoma zasul Ronet. (8. avgust)

Plaz pri Pasariču. Po petkovem sodnem dnevu se je v občini sprožilo skoraj 300 plazov. (8. avgust)

Družina Fratar in Občina Dravograd sta donirala pomoč za Črno. Helikopter Slovenske vojske je poletel kar trikrat. (7. avgust)

Meža je poškodovala tudi čisto novi kolesarski most pri Džungli. (8. avgust)

»esu«, nasipi so in niso pomagali, Mislinja je požrla praktično vse mostove na poti do Šentjanža. Celotno polje med Šentjanžem in Dobravo je postalo eno samo velikansko jezero. Iz njega so kukale hiše, poslovni objekti, skladišča. Deroča voda je odnašala vse, kar ni bilo pritrjeno. Apokalipsa.

Z druge strani je Meža na Dobrihah usekala novo strugo in pridrvela do Podklanca, kjer bi zlahka odnesla most pri Korošici, če ne bi bil ta že tako ali tako v obnovi. Ker se ni mogla znesti nad povezavo, je požirala oba bregova reke. Iz reke Kralja Matjaža je nastala hudobna Amazonka. In potem lijak pred naseljem Meža. Sila vode je razširila strugo pri Dipu skoraj do zgradbe, preplavila Džunglo in zagnila urbanistično nesrečno istoimensko naselje na vratih v Dravograd. Velikokrat so bili potopljeni, a tokrat niti nasipi

niso uspeli zadržati (več)stoletnih vod. Bloki in hiše na Meži so v samo nekaj minutah postali nemočni otočki. Drava je sicer oba jezna vodotoka umirila in ju sprejela vase ter odpeljala naprej po dolini. Če sta bili Meža in Mislinja vsaj malo predvidljivi, pa sta ti dve vodni hudičevki s pobočij poklicali potoke demone.

Najprej Ronet, zadnje naselje proti Ravnam. Potoček, ki je tekkel v kanalu, je s svojim vodnim jezikom nosil tone zemlje in kamenja in opletal po hišah. Črneška in Libeliška gora sta pokazali vse svoje vodne skrivnosti. Potoček je v Tribeju postal prava reka, ki bo še dneve po prvem plazu nosila nore kubike zemlje in zapirala glavno povezavo do Libelič. Voda je drvela z Goriškega Vrha in Ojstrice ter na več mestih zasula glavno cesto proti Mariboru.

Tudi v Trbonjah je proti Lakužam potok tako malo za šalo odlomil

Občina Dravograd

tudi obrambni minister

skupaj s prostovoljci civilne
e-Vogrsko priskočilo na
rizadetim prebivalcem
avogradu. (9. avgust)

*Splošno splošno
Ste prišli, ki prislopite na pomoč,
pomoti potrebni. Če glede na
vreme, kraj ali čas, ste tam kjer
vsi najbolj potrebujemo.
Zahvaljujem se vam za vašo
pozitivnost in medsebojno pomoč,
kjer se marsikdo še toliko bolj
potrebuje.
Ostanite zdravi in mi naj
črna zarotnika FLORIAN!
Vas, pomoč, ljubele*

Podpora ljudi je prihajala na najrazličnejše načine, tudi s pismom gospe Mihaele. (9. avgust)

Proti kmetiji Modrej je včasih bila cesta. In spet bo! (9. avgust)

KS Dravograd

Županja Divače Alenka Štruel Dovgan je s skupino prostovoljcev prišla na pomoč v Dravograd. (9. avgust)

Občina Dravograd

Nesebično so se na pomoč odzvali tudi prostovoljci iz Centra za oskrbo in integracijo migrantov. (10. avgust)

Podporo so izrazili tudi najmlajši. Nik pravi, da bo pilot kanaderja ko bo velik, da bo lahko tudi on pomagal pomoči potrebnim. (10. avgust)

Snežana Božič

Otroci so se gasilcem, vojakom in prostovoljcem zahvalili tudi s plakati, ki so jih sami izdelali in izobesili na ograjo stadiona. (10. avgust)

Kljub vsemu, kar nas je doletelo, še vedno imamo smisel za humor. (Aleš Pajnik in Izidor Mori, 14. avgust)

IZ Dravit

Prvi Radia Slovenija (Metka Pirc) in Val 202 (Gašper Andrinek) sta v živo poročala iz Dravograda. (10. avgust)

Tone Preksavec

Po nekaj dneh je uporabno dovoljenje dobil tudi most "Kocerod", ki je postal rešilna bilka v smeri proti Slovenj Gradcu. (10. avgust)

Tone Preksavec

Razdejanje v industrijski coni je nepojmljivo. (10. avgust)

most. Dravograd je obstal kot v nočni mori. Pa ne za dolgo.

Dravograd, potopljen!

Ko so vodotoki dosegli svoj vrh, se je odprla še zemlja. Povsod, kjer so se med travami ali globlje skrivale razpoke, je enormna količina vode sprožila plazove. Ena prvih petkovih slik je bil plaz pod gradom, ki je ogrožal hiše Koroški cesti. Potem so prišle hude novice s ceste na Ojstrico. Najbolj prepadni del pod Uncem je odstopil, tisoči kubičnih metrov pa so od zgoraj grozili, da bodo odnesli celotno spodnjo Mariborsko. Ljudje so morali zapustiti svoje domove. Nekateri so ostali brez vsega, le z živo glavo in tistim, kar so imeli na sebi. Leta in leta dela pridnih rok, odrekanj, majhnih radosti je voda v trenutku spremenila v boleč spomin. Kako razložiti majhni deklici, da njene sobe ni več, da ne bo več

nikoli videla svojih igrač? Narava zna biti zelo kruta, zareže v srca ljudi, naših najbližjih, prijateljev, znancev ali tujcev. Ne izbira. Samo vzame tisto, kar je njeno. Bolj ko je mineval dan, bolj so bile jasne razsežnosti katastrofe. Svoj del je dodal tudi internet in njegova socialna omrežja, obveščalo se je, kolikor se je dalo. Marsikdo se je vračal iz nočne službe, družine so prihajale domov z morja, Dravograd pa je bil praktično v petek dopoldne odrezan od sveta. Most, ki je padel v Mislinjo, ni bil edini. S pomočjo interneta smo si izmenjevali informacije, iskali možnost, kako nekoga, tudi če »okoli riti v žep«, spraviti domov. Tu se je začela kazati malce drugačna slika ljudi, ki drugače »Knjigo obrazov« večinoma uporabljajo za izgubljanje časa in osebne frustracije. Vsak je delil, kar je lahko. Informacij je bilo ogromno, na koncu se je z zrcem soli marsikdo varno vrnil domov, prek Avstrije, pozneje

Občina Dravograd

»Hvala tudi našim najmlajšim, ki nas vedno znova presenetijo. Ali z risbico, kamenčkom za srečo in tokrat tudi zgodbo o naših junakih gasilcih. Vi ste naše srce,« je zapisal župan ob prebiranju knjižice. (12. avgust)

Štab CZ Občine Dravograd je s pomočjo Slovenske vojske podaril 8 palet vode Občini Ravne na Koroškem. (14. avgust)

V Dravogradu so pomagala številna gasilska društva iz cele Slovenije, na fotografiji PGD Metlika iz Bele Krajine.

Občina Dravograd

Štab Civilne zaščite Občine Dravograd je izkazal svojo podporo Občini Črna na Koroškem z dostavo razvlažnilnikov ter majic (14. avgust)

Kljub razdejanju ptimizem nikoli ne umre. Mamo mi to! (10. avgust)

Občina Dravograd
Na obisk je prišel tudi župan iz sosednjega Labota, Wolfgang Gallant in pripeljal nekaj opreme. (11. avgust)

Občina Dravograd
Pomoč je prišla tudi iz avstrijske občine Suha, prišel je župan Patrick Skubel z ekipo. (11. avgust)

Dostava pomoči na odrezano kmetijo na Črneško goro. Piloti so tudi čarovniki. (12. avgust)

Očiščena je bila tudi cesta na Ojstrico in je spet postala prevozna. (11. avgust)

Obisk pri Zajsnikovih na Ojstrici. Majda, Oto, župan in Mateja. (11. avgust)

Maribora in čez nekaj dni tudi po Mislinjski dolini. Iznajdljivost, kje vse se da prestopati med dolinami, je vključevala najmanjše gozdne ceste po koroških hribih, ki so bile ves čas pod grožnjo plazov. Cesta »čez tota grta okuo«, pa tam zaviješ, ne, tam je pa plaz, zdaj je odpto ...

Dravograd, enoten!

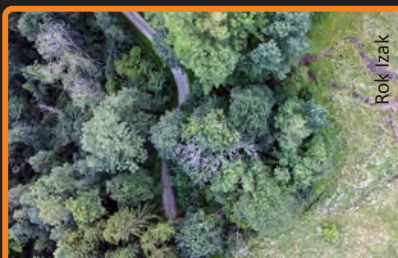
Vse naše reke in grabni, vse brežine in bregi, vedite, da lahko poskusite posamezniku iztrgati dušo, pa vendarle, ko bodo stopili skupaj, bo jeklena volja in vztrajnost človeške vrste še enkrat več kljubovala naravi. Že v preteklih letih in v minulih naravnih nesrečah je Dravograd imel enega najbolje organiziranih sistemov Civilne zaščite. Novi župan z ekipo si pred pol leta verjetno niti mislil ni, kakšno preizkušnjo mu bo veselje namenilo na samem začetku mandata. Tokrat širša domovina in svet nista pozabila

gledati na najbolj ogrožene kraje. Že v soboto je slovenski komisar pri Evropski uniji, zadolžen prav za take primere, v Ljubljani aktualni vladi razložil vse mehanizme, kako priti do evropskih pomoči in še isti dan so najbolj odrezani kraji, na Koroškem predvsem Črna, Mežica in Prevalje, dobili prvo pomoč po zraku. Z letališča v Libeličah, kasneje iz Turiške vasi, ves čas pa z našega stadiona, so vzletali helikopterji in vozili pomoč v Črno, pa tudi na nekatere odsekane dele naše občine. Najprej Slovenska vojska, potem pa so prišli Madžari. Za njimi Srbi in Hrvati. Priletel je velikanski nemški Stallion, Španci pa so dvigali cele tovarnjake z bagri s svojim dvopropelerskim Chinokom. Med vzletišči je švigal domači heroj z rumenim kratkostežnim letalcem, človek, ki se je rodil s krili. Damijan. Libeliški orel.

Vse koroške občine so v času, ko so se na naše kraje obrnile kamere,

Potopljeni svet skozi oči našega orla, Damijana Cehnerja (7. avgust)

Plaz pred Žišpretom je del ceste prestavil meter nižje. (12. avgust)

Cesta na Kozji vrh iz Vrat, kmetija Božič (8. avgust)

Pogled na zasuti Ronet in cesto Dravograd - Ravne iz helikopterja. (8. avgust)

Marko Kogelnik nalaga domače dobrote v Huskyja, Damijan Cehner pa jih je prepeljal do Sl. Gradca.

Helikopterji, ki so prvi dan leteli v Črno, so gorivo dolivali kar na letališču v Libeličah (4. avgust).

Prostovoljci RK so razdeljevali vodo, čistila, škornje, hrano za male živali. Pomagal je minister za regionalni razvoj dr. Aleksander Jevšek. (Bukovska vas, 14. avgust)

Ferdo Abraham

Po desetih dneh je Dravograd spet dobil pot proti Ravnam. (Dobrije, 11. avgust)

Sanacija plazov in čiščenje cest v Selovcu. (8. avgust)

Tone Pre

Ronet se počasi vrača v normalo. (14. avgust)

Ferdo Abraham

Prostovoljne kuharice so v kuhinji OŠ Dravograd kuhale za vse evakuirane občane in gasilce. (Dravograd, 5. avgust)

Po direndaju narave je napočil čas za čiščenje. Ni treba izgubljati besed ... Ko se združimo, zmoremo vse. (Žabja vas, 14. avgust)

Poplave so nakopičile rekordno količino smeti in druge navlake. (Begant, 10. avgust)

že reševale, ščitile, čistile svoje domove in ljudi. Dravograd, občina na sotočju treh rek, doživela si svojo najhujšo katastrofo, pa tudi svojo uro zmagoslavja! Štab Civilne zaščite je z gasilci, ki so v naslednjih dneh dobili pomoč z vseh koncev in krajev Slovenije, pa tudi od naših avstrijskih sosedov, deloval kot dobro utečen stroj. Ekipa, ki je po nekaj dneh dobesedno vlekla roke za sabo po tleh in zrla v svet po deseti kavi ali energijski pijači, sprejemala klice, usmerjala sile, šla na teren, zbirala in razvažala hrano, vodo, oblačila in tudi orodje. Ljudje so pogledali k sosedom, dali streho nad glavo tistim, ki so morali začasno, nekateri na žalost tudi za vedno zapustiti svoja prebivališča, poprijeli so za lopate, metle in drugo orodje. Vsak par rok je bil več kot dobrodošel. Dravograd je zasijal v svoji najboljši človeški luči. Tako enoten ni bil še nikoli. S čutom za sočloveka, z neustavljivo voljo pomagati in življenje čimprej vrniti na normalne tire. Ekipa, ki je sedela v majhni pisarni pod dvorano Špic D, je šla domov dobesedno le vstat iz postelje, nov dan je prinesel nove težave. Energija, ki jo je lahko vsak, ki je šel tam mimo, začutil, je bila ganljiva. Mladi župan je vodil svojo ekipo mirno in preudarno. Že prej dolga leta vodja Civilne zaščite v občini je čez noč postal general nepregledni četi občanov, ki je

razumela, da narave ne more premagati vsak sam. V Dravograd je prišla na pomoč tudi vojska, obiskali so jo sosede iz Labota in Suhe in pripeljali pomoč, obiskala nas je tudi predsednica države. Vsak stroj, ki je stal nekje na območju občine in številni od drugod, so čistili rečno strugo, plazove, naplavine, mulj ali drugače sanirali infrastrukturo. Če se je prvi dan zdelo, da je naš svet obstal, je bilo pravzaprav jasno, da se bo še hitreje zavrtel.

Dravograd, nepremagljiv!

Po nekaj dneh je končno posijalo sonce. Poletno, vroče, tapravo - začelo je sušiti razmočeno zemljo, velik del plazov se je umiril, začasno preseljeni so se lahko vrnili na svoje domove. Mati narava je med katastrofo postregla celo s čudežnim studentem sredi kraja, o katerem bo zagotovo še govora. Reke so se medtem že umaknile, večinoma v svoje struge, za njimi pa je ostalo razdejanje, sploh v industrijski coni so pridne roke stotine ljudi

»Gasilci, kmetje, pogodbeni delavci, vsi prostovoljci ...brez njih bi bil štab civilne zaščite le brezzobi zmaj...«

reševale, kar se je reševati dalo, pa je bilo tega bore malo. Škoda

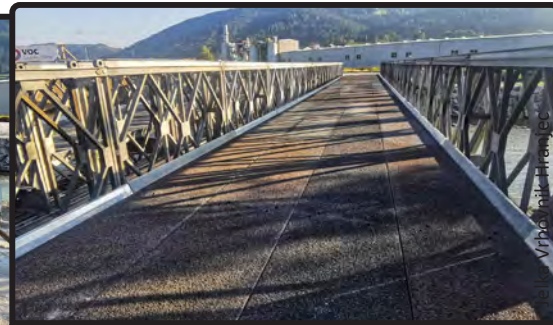

Postavljanje novega začasnega energetskega mostu pri Korošici. (17. avgust)

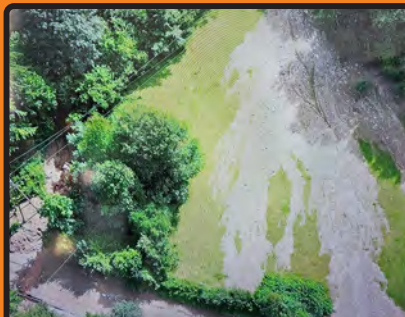

Tone Preksavec

V rekordnem času so nastali novi temelji začasni most v Otiškem Vrhu. (16. avgust)

Trdnjava Dravograd je spet povezana tudi v južni smeri naprej proti Ljubljani. (20. avgust)

Po 14 dneh se je nehal usajati tudi plaz med Črnečami in Libelčami. (18. avgust)

PGD Dravograd

Naši gasilci so po končanem delu doma šli pomagat sosedom v Prevalje. (20. avgust)

Občina Dravograd

Še nikoli ni tako veliko ljudi toliko dolgovalo tako majhni peščici ljudi. Churchillov citat, uporaben še danes.

PGD Dravograd

Še dolgo bo reka vračala, kar je odnesla. Gasilci so iz Drave potegnili osebni avto. (19. avgust)

Naši junaki - Miran Korošak. Eden od mnogih, ki smo mu neskončno hvaležni. (16. avgust)

Soba v gasilskem domu v Špic D je 14 dni postala drugi dom za ljudi, ki so reševali in rešili Dravograd.

Vojška dobrih ljudi s srcem, močnejša od narave, še zadnji postroj. Hvala in srečno! (18. avgust)

Po izjemnih naporih so na dan privrela tudi čustva. Zmagali smo! (18. avgust)

bo enormna. A nobena ni tako velika, da bi odehtala človeško življenje. Tu je Dravograd ostal brez praske. Ostale rane se bodo celile še zelo dolgo časa. »Kocerodov most«, nedokončan, je v nekaj dneh iz gradbišča postal ena redkih rešilnih bilk do sveta tam zunaj. Malo višje pri nekdanji »štumfabriki« je začel nastajati montažni rezervni most, ki bo za nekaj časa prevzel funkcijo glavne prometnice proti prestolnici, medtem ko se bosta siromaka cestni in kolesarski, morala roditi na novo. Po nekaj dneh so se vrstile tudi cestne povezave po Mežiški dolini. V Črno se je končno vrnila civilizacija. Življenje se je začelo vračati v stare tirnice. V Špicu in na Občini so goreli telefoni. Številne kmetije so bile odrezane od sveta, spet drugi so spraševali, kdaj bodo porezali vejo, ki je padla na ulico. Triaža in prioritete so jasne - najprej človeška življenja, ostalo lahko malo počaka.

Po trinajstih dnevih je krizni štab, kjer so bila vrata odprta praktično celoten dan, končno pogledal naokrog in si podal roke. Opravili so izjemno delo, z vsemi, ki so pomagali. Domačinov ali pomožnih rok od drugod.

Dravograd je za 14 dni postal naša trdnjava!

Dravograd, zmagovalec!

Od nekdanj smo del narave, odkar vemo za svojo vrsto. Človek se vse prevečkrat obnaša ošabno in si vzame za svoje tisto, kar mu je mati narava le posodila. Če je ne spoštujemo, slej ko prej plačamo davek. Kaj bo prinesla prihodnost, ne vemo. Upajmo, da so »tisočletne« vode tudi zares vredne svojega imena in da bo poslej mir. A živeti moramo z mislijo, da se lahko že jeseni ponovijo. Svoj planet smo več kot očitno klimatsko za odteneke vrgli iz tira, posledice pa so vidne in več kot občutne. Dokler imamo drug drugega, nismo sami. Ranjena srca ljudi, ki so ostali brez vsega, lahko zacelijo le srca drugih. Lahko iščemo uteho v nadnaravnih silah, v besedah soljudi, ki jih še nikoli ni bilo toliko kot prav te dni, lahko pa bi se predali malodušju. Dravograd nikdar. Stoletja naravnih katastrof, Turkov, Madžarov, Nemcev krajev in vasi ob Dravi, Meži in Mislinji niso spravila na kolena. Kleknili smo, a smo vedno vstali nazaj. Tudi tokrat bomo očistili uničeno, popravili bomo ceste, zgradili še bolj trdne mostove - najbolj trdni pa so tisti, ki so se zgradili v teh dneh med srci ljudi, ki so s srcem za Dravograd našli v sebi svoj smisel in dobro.

Moj. Tvoj. Naš. Dravograd!

Pozdrav in odhod zadnjega kontingenta vojakov iz Dravograda. (16. avgust)

Dravograd bo večno hvaležen vsakemu paru rok in srcu, ki mu je pomagal obvladati naravo.

Za vsakim dežjem slej ko prej ... vendarle posije sonce! Dravograd je prelep. (20. avgust)

Marija Kralj je bila dolgoletna učiteljica prvega razreda, po upokojitvi pa je bila več kot 20 let tajnica Društva upokojencev. Danes ji čas krajšajo številne aktivnosti, od druženja s prijatelji do branja.

Otrokom moraš biti druga mama

Verjetno ni Dravograjčana, ki se ne bi še danes spominjal dneva, ko je prvič prestopil šolski prag, pa čeprav je za mnoge med takrat še tovarišico, Marijo Kralj.

besedilo in fotografije: Urša Prosenjak

Sama sicer nisem imela sreče, da bi mi prav ona polepšala prve šolske dni, bila sem namreč v oddelku c, tovarišica Kralj pa je vsa leta poučevala 1. a. Tovarišica zato, ker je bila še ena zadnjih, ki jih je ta naziv spremljal vse obdobje njihovega dela. A četudi ni bila moja razredničarka, je nekako bdela nad vso generacijo prvošolčkov, ki smo sedli v šolske klopi nekaj let pred njeno upokojitvijo. Ko sem jo obiskala neke poletne sobote pri njej doma, me je pričakala nasmejana drobna gospa, točno takšna, kot se tovarišice Kraljeve spomnim s konca osemdesetih let prejšnjega stoletja.

Ko jo povprašam o njenem otroštvu, mi ponosno pove, da je prava Dravograjčanka, rojena v Dravogradu, kjer živi še danes, zamenjala je le ulico. Na svet je privekala v družini Weingerl, v hiši sredi trga, kjer je danes pekarna Matjaž. Takrat je bilo v navadi, da so ženske rojevale doma in tako

je bilo tudi v njenem primeru. Ob rojstvu je bila prisotna babica Ela Frühauf, mama slikarja Feliksa Frühaufa, ki je v tistem času pomagala na svet številnim Dravograjčanom.

»Moj oče je bil knjigovodja pri zasebniku, kasneje pa bančni uslužbenec. Mama je bila gospodinja. V družini smo bile tri sestre, jaz sem bila najstarejša. Osnovno šolo sem obiskovala med vojno, po vojni pa sem obiskovala nižjo gimnazijo na Ravnah. Potem me je pot zanesla v Maribor, kjer sem dokončala učiteljske,« se spominja svojih mladostnih dni.

Po končanem učiteljskem so bili učitelji z dekretom razporejeni na delovna mesta. Marijino prvo delovno mesto je bilo na hribovski šoli Šelenberg, danes Zelen Breg nad Ravnami. Kmalu so napočile tudi spremembe v njenem zasebnem življenju, spoznala je bodočega moža in naslednje leto sta se poročila.

»Moj mož Herbert je bil zaposlen kot elektrotehnik na elektrarni v Dravogradu. Dobila sva stanovanje v bloku v elektrarniškem naselju na Prežihovi ulici, kjer živim še danes,« pripoveduje. Kmalu se je njuna sreča povečala še s sinom in hčerko.

»Rada se spominjam tistih časov. Živelimo smo v miru, brez stresov. Imeli smo službo, plačo. Res smo si zelo dolgo urejali stanovanje, zelo počasi smo si lahko privoščili dobrine, a smo bili skromni in potrpežljivi. V soseščini smo se družili, prirejali piknike in praznovali rojstne dneve,« opisuje življenje v Dravogradu ob koncu petdesetih in v šestdesetih letih prejšnjega stoletja.

Kot Dravograjčanko so jo kmalu, septembra 1955, razporedili na delovno mesto na osnovni šoli v domačem kraju.

»Ravnatelj tovariš Jože Praper mi je dodelil prvi razred. Kar malce s strahom sem pomislila, kako bom poučevala te majhne

Že desetletja na različne pomembne načine soustvarja življenje Dravograda. Prihodnji teden bo dopolnila 89 let.

Življenjepis

Marija Kralj se je rodila 7. 9. 1934 v Dravogradu, kjer je obiskovala tudi osnovno šolo. Po nižji gimnaziji na Ravnah na Koroškem je končala učiteljske v Mariboru in se leta 1954 zaposlila kot učiteljica hribovske šole Šelenberg, danes Zelen Breg nad Ravnami. S 1. 9. 1955 se je zaposlila kot učiteljica prvega razreda OŠ Dravograd, kjer je ostala vse do upokojitve leta 1989. Z možem Herbertom sta si ustvarila dom na Prežihovi ulici, kjer živi še danes. Ima hčer, sina, dve vnukinji, vnuka in dva pravnuka. Do pred nekaj leti je bila aktivna tudi kot tajnica Društva upokojencev Dravograd.

prvošolčke. Biti jim moraš ne samo učiteljica, ampak tudi druga mama. Vendar sem se teh skrbi hitro otresla, saj sem imela dobro mentorico, gospo Matildo Nendl, ki mi je svoje dolgoletne izkušnje dobro posredovala.« Ob njenih besedah pomislim, kako zelo držijo. Čeprav smo se sami sebi zdeli že hudo odrasli, ko smo sedli v šolske klopi, smo bili vendarle še vedno v najnežnejšem obdobju otroštva. In učiteljica ima v življenjih šest- ali sedemletnikov zelo pomembno vlogo.

Poučevanje prvošolčkov je takrat potekalo precej drugače kot danes. Učilnice so bile drugačne, oprema tudi. Marija se spominja dneva, ko ji je ravnatelj razkazal šolo.

»Stara šola je bila v stavbi, kjer je bila kasneje blagovnica, sedaj pa sta tam trgovina z obutvijo in pekarna. Prišla sva v prvo nadstropje do vrat prvega razreda. Ko sem vstopila v razred, sem pred seboj zagledala veliko sobo, v kateri so bile stare šolske klopi, klavir, velika zidana peč, zaboj za drva. Pozimi sem v to peč sama nalagala drva. Spredaj pred tablo je bil visoko dvignjen oder s katedrom. V kotu je stal stol, na njem umivalnik. Po vodo smo morali hoditi na hodnik. Zadaj je bila zidna omara. Čeprav je učilnica imela pet velikih oken, je delovala temačno, saj je bil star ladijski pod pobarvan s temno rjavo barvo.«

Zaupaj mi, da je prav takšna učilnica sedaj razstavljena v šolskem muzeju v Libeličah in zdi se kar nepredstavljivo, da je učiteljica, ki je poučevala mojo generacijo, nekoč poučevala v takšnih pogojih. A kljub skromni opremi je svoje delo opravljala s srcem.

»Ko sem prvi šolski dan prestopila prag prvega razreda, je soba delovala prijazno, saj je v klopih sedelo 28 prvošolčkov. Moja harmonika in pesmica Mi se imamo radi sta pomagali, da sem takoj navezala stik z otroki, oni pa z menoj in sem hitro osvojila njihova srca. Ker je bilo na šoli samo sedem učiteljev, je vsak izmed nas poučeval še po en predmet na višji stopnji. Jaz sem

učila glasbeni pouk. Tako sem v tej stari šoli učila 12 let. Zaradi prostorske stiske smo se prvi, drugi in tretji razred preselili v sosednjo stavbo nad sedanjo cvetličarno Flamingo. Tu je potekal pouk kar v treh izmenah. Naporno je bilo tako za učence kot tudi za učitelje. Zato sem vsak dan spremljala gradnjo šole in končno dočakala njeno otvoritev 4. julija leta 1967.«

Nova šola je predstavljala pomembno prelomnico v dravograjškem šolstvu. Pogoji so bili nenadoma občutno boljši, prostora je bilo več, hodniki so bili dolgi in široki, učilnice pa svetle. Poleg v celoti nove opreme je imela nova stavba tudi pridobitev, ki se nam danes zdi samoumevna – centralno ogrevanje. »Veselite se, ko smo stopili v novo šolo, je bilo nepopisno. Končno smo bili vsi učenci in učitelji spet skupaj,« pove z nasmehom na obrazu. Začelo se je novo obdobje dravograjške osnovne šole. Pouk se je dopolnil še z dodatnimi dejavnostmi – krožki.

»Vsak učitelj je moral voditi en krožek in tako sem vodila folklorni krožek, prav tako pa sem vseh 34 let na šoli vodila tudi otroški pevski zbor.« Ob ostalih zadolžitvah pa je za nekaj let prevzela tudi skrb za predhodnico današnje devetletke, čeprav temu takrat še niso tako rekli. Otroci smo pred vstopom v šolo morali obiskovati malo šolo v okviru vrtca, ta pa je potekala v sklopu osnovne šole v pomladnih mesecih. Prvi stik malčkov s šolo je takrat postal Marijina zadolžitev.

Njen otroški pevski zbor je nastopal na vseh krajevnih prireditvah in proslavah, na eno izmed njih, ki je pritegnila pozornost vse države, ima še posebej lepe spomine. »Najlepša proslava je bila ob prireditvi 25-letnice izhajanja otroške revije Ciciban. Na prireditvi smo povabili tudi urednico Cicibana Branko Jurca, pisateljico, ki je

Med njenimi številnimi hobiji je tudi sestavljanje sestavljanek.

prispevala veliko zgodbic v to revijo. Z obema oddelkoma prvega razreda, a in b, smo pripravili dolg in prisrčen program, kjer smo pripovedovali, deklamirali in peli o vsem – kako živimo in kaj se učimo, kaj doživljamo, predvsem pa smo povedali, kako imamo radi svojega Cicibana, saj smo se iz njega naučili veliko zgodbic in pesmic. » O dogodku so pisali tudi časopisi in Marija še danes hrani izrezke s članki.

Prireditve v poklon Cicibanu pa ni bila edina prisrčna proslava. V začetku marca so se otroci in tovarišica Marija vsako leto še posebej potrudili razveseliti mamice in babice.

»Zelo lepa in čustvena je bila prireditve ob dnevu žena. V učilnico smo povabili vse mamice. Podarili smo jim šopek zvončkov. Vsak učenec je nastopal z deklamacijo, pesmico ali pa kratko zaigrano zgodbico. Ob deklamiranju in petju sem učence spremljala s citrami. Mamicam so tekale solze.«

Pove, da je svoje delo opravljala z velikim veseljem, pa čeprav ni bilo vedno enostavno. Vso svojo delovno dobo je poučevala prvi razred, kar daje slutiti, kako naporno je znalo biti njeno delo. Vseeno se rada spominja svojih učencev.

»Eden izmed učencev prve generacije je bil Fajči. Še danes se rad pošali, da sem 35 let hodila v prvi razred in znam zato šteti samo

do dvajset. Rada ga imam kot učenca, on pa mene kot učiteljico. Pred nekaj leti sva se srečala na ulici. Prijel me je pod roko in rekel, da me bo nekam peljal. Prišla sva do cvetličarne Tonka, kjer je dejal: 'Tovarišica Kralj, rad bi vam poklonil rožico, pa si jo sami izberite.' Bila sem zelo presenečena in vesela. To je bila zelo lepa gesta. Fajči, hvala,« pripoveduje z vidno ganjenostjo.

Po 35 letih lepih trenutkov s prvošolčki, ki so bili vsi po malem tudi njeni, je bilo leta 1989 slovo od poučevanja težko. A že kmalu se je izkazalo, da jo želi neka druga skupina prebivalstva, kjer potrebujejo nekoga skrbnega in čutečega. Pa tudi organiziranega.

»Dve leti po upokojitvi se je pri meni doma oglasil gospod Matija Kavtičnik, ki je bil takrat predsednik Društva upokojencev Dravograd. Prosil me je, da bi prevzela delo tajnice v društvu.«

Marija je delo z veseljem sprejela, saj se je zavedala, da se ni dobro zapreti med štiri stene, kot se rado zgodi po upokojitvi. Ko je nastopila svoje novo delo, je na nek način podoživela svoje prve trenutke v stari dravogradski šoli.

»Ko sem prišla v pisarno, sem bila sprva razočarana. Mrzla temna soba, staro pohištvo in en star pisalni stroj. Dela je bilo veliko, saj smo imeli 1200 članov. Vendar je bil gospod Kavtičnik dober organizator. Priskrbel nam je računalnik in fotokopirni

Šolski kolektiv leta xxx

Njen otroški pevski zbor je nastopal na mnogih prireditvah.

*Čas rada preživlja v naravi,
na svojem vrtu.*

stroj, zaradi česar sem se morala najprej naučiti delati z računalnikom. Počasi smo na novo opremili pisarno in klubsko sobo.

Iz temačne, skromne pisarne je tako nastal prijazen prostor za druženje in načrtovanje najrazličnejših dejavnosti, s katerimi so starejši začutili, da kljub upokojitvi njihova pot še zdaleč ni končana. V času njenega dela je Društvo upokojencev zamenjalo dva predsednika.

»Z gospodom Kavtičnikom sem v društvu sodelovala deset let. Bil je dober voditelj, pravičen in do vseh enak. Upošteval je predloge in mnenja svojih sodelavcev. Njegovo delo je prevzel Adi Kralj. Tudi on je bil dober vodja in je lepo skrbel za društvo. Ker smo se dobro razumeli in spoštovali drug drugega, sem z njim sodelovala dvanaest let. Tako sem v Društvu upokojencev delala kot tajnica 22 let.«

Danes je Marija naposled v pravem pokoju in brez obveznosti.

»V prostem času rada berem, rešujem križanke in sudoku. Vsak ponedeljek se udeležim miselne delavnice. Enkrat mesečno se zberemo v knjižnici na Branju ob kavi, kjer se pogovarjamo o knjigah, ki smo jih prebrali in jih priporočamo drugim. Rada obiskujem razne prireditve, seveda, če so v moji bližini.«

Njena velika in morda nekoliko presenetljiva strast so sestavljan-

ke. Pokaže mi nekaj svojih izdelkov, med drugim pravkar končano sestavljanko z motivom mucke, ki bo krasila steno pravnukove sobe, pa še sestavljanko z morskim motivom, ki je pravkar v nastajanju. Kot nekomu, ki se je pred leti mučil s sestavljanjem znamenitega prizora San Francisca, mi je še predobro jasno, koliko potrpljenja in natančnosti je potrebnega pri tem konjičku in koliko truda je vloženega v takšno sestavljanko.

Dneve ji lepša tudi druženje s sorodniki in prijatelji. Ima vnuka, dve vnukinji in tudi že dva pravnuka.

»Da lahko danes lepo in mirno živim, se moram zahvaliti hčerki ni družini, družini Pečnik, ki živi na Viču. Lepo skrbijo zame in mi krajšajo čas. Sin živi z družino v Mariboru in tudi oni mi pomagajo po svojih zmožnostih. Imam tudi dve dobri sosedbi, Tončko in Nado, ki mi pomagata in mi delata družbo. Družim se tudi s člani Društva diabetikov Polžki in člani Zveze borcev.«

Čas rada preživlja v naravi, na svojem vrtu in med cvetjem, ki mi ga ponosno razkaže. Preden se posloviva, mi razkrije še pomemben napotek: **»Vsem upokojencem priporočam, da se v tretjem življenjskem obdobju ne zaprejo med štiri stene doma, ampak se družijo in živijo polno življenje.«**

Nasvet, ki si ga moramo k srcu vzeti tudi mlajši.

Generacija 1975 na prvi šolski dan, 1. septembra 1982.

Marijini učenci na prireditvi ob 25-letnici revije Ciciban.

V Ulini zbirki dosežkov se je nabralo že zavidljivo število odličij.

Košarka me bo spremljala še dolgo

V začetku letošnjega poletja je Dravograjčanka Ula Krenk poskrbela za nov trenutek ponosa našega kraja. S slovensko košarkarsko reprezentanco v kategoriji U18 je osvojila naslov evropskih prvakinj.

besedilo: **Urša Prosenjak** fotografije: **Urša Prosenjak**, arhiv Ule Krenk

Prav vsaka medalja ima poseben pomen in svojo zgodbo.

Zmaga je bila, kot sama pravi, grenko sladka, saj se je med prvenstvom poškodovala, kar bo zahtevalo kar nekaj mesecev okrevanja in rehabilitacije, ni pa zmanjšalo njene ljubezni do športa.

Ulo običnem ravno med okrevanjem po operaciji kolena, zaradi poškodbe, ki jo je tako rekoč pahnila v neprostovoljen počitek. Pove, da bo minilo kar nekaj časa, preden se bo vrnila na parket.

»Najprej bo na vrsti rehabilitacija, potem zdravišče, nato pa bom začela s treningi s fizioterapevtko in trenerjem za telesno pripravo. Da bom taka kot prej, bo trajalo kakšnih osem, največ devet mesecev, praktično celotna sezona.«

Čeprav imam sama v družini navdušeno košarkarico, me vseeno zanima, kaj je Ulo pripeljalo v ta šport v kraju, kjer se večina deklet odloči raje za odbojko ali kaj bolj tradicionalno dekliskega. Pojasni mi, da kljub temu, da sta se s košarko ukvarjala oba starša, predvsem mama, to ni odločilno vplivalo na njeno pot v ta šport.

»Trenirati sem začela v tretjem razredu. Že prej smo večkrat v podaljšanem bivanju igrali košarko, nekaj sošolk pa je hodilo tudi h košarkarskemu krožku dvakrat na teden. Povabile so me, naj pridem pogledat, pa sem šla in potem sem kar ostala,« opisuje svoje prve košarkarske korake.

»Bilo nas je že kar nekaj deklet, sploh naša generacija 2006 je bila najštevilčnejša in kmalu nas je bilo dovolj, da se je oblikovala dekliska ekipa. Najprej smo skupaj s fanti igrale v koroški ligi, ko pa nas je bilo dovolj za ekipo samih deklet, nas je trener Uroš Krevh kot ekipo U11 prijavil na državno prvenstvo Košarkarske zveze Slovenije (KZS). Ekipa je ostala praktično do konca osnovne šole, s srednjo šolo so nekatera dekleta opustila košarko, druge pa smo igrale naprej.«

Še pred koncem osnovne šole so v domačem klubu prepoznali njen potencial in ji omogočili sodelovanje na regijskih selekcioniranjih.

»Dekleta iz vse države, razdeljene ne vzhodno in zahodno regijo, treniramo skupaj v različnih krajih, selekcija je vedno manjša, zaključí pa se s turnirjem v Ljubljani, kjer se napravi končen izbor in oblikuje ekipa, ki se nato udeleži prvega reprezentančnega dogodka za kategorijo U14, Sloveniaball v Slovenj Gradcu. Imela sem srečo, da sem bila v ekipi s starejšimi, saj je ravno v letu, ko bi morala nastopiti moja generacija, izbruhnila korona in je Sloveniaball odpadel.«

Na zaključnem turnirju regijskega selekcioniranja jo je opazila tudi trenerka iz Splita, ki je takrat trenirala v Celju, in jo povabila v tamkajšnji klub. Matični klub Dravograd ji je to omogočil in jo v osmem razredu "posodil" v Košarkarski klub Celje. V državni ligi je tako igrala za Dravograd, v jadranski ligi WABA pa za Celje, kjer se je priključila starejši selekciji U17. Zaradi sodelovanja s celjskim klubom je bil tako logičen korak vpis v športni oddelek I. gimnazije v Celju in tudi popoln prestop v tamkajšnji klub. Obenem je ostala članica reprezentance, s katero je letos tudi osvojila naslov evropskih prvakinj.

»Letošnje evropsko prvenstvo je poskrbelo za moj najlepši trenutek v košarki, pa tudi za najtežjega. Najtežji je bil brez dvoma trenutek, ko sem se na prvi tekmi poškodovala in sem vedela, da ne bom mogla pomagati dekletom na nadaljnjih tekmah. Najlepši trenutek pa je bil zmaga, čeprav z grenkim priokusom, ker nisem bila neposredno na igrišču,« pripoveduje o letošnjih julijskih dneh v Turčiji. A tudi težki trenutki je ne odvrnejo od športa, ki ji je pri srcu.

»Nikoli nisem pomislila, da bi nehala trenirati. Pride kak dan, ko se ti ne ljubi, ampak potem se spomniš, kakšne ovire si že premagal in kaj vse si že dosegel in te to vleče naprej. Letošnji evropski pokal je res nekaj posebnega, vendar je vsaka zmaga, vsako osvojeno priznanje posebno, vanje je vložene veliko truda in vsako je povezano z določenimi dogodki in spomini. Vsak pokal, medalja ti nekaj pomeni in je nemogoče izbrati najljubšega.«

A čeprav je evropska prvakinja v košarki, je obenem tudi gimnazijka. V minulem šolskem letu je končala drugi letnik športnega oddelka I. gimnazije v Celju, kjer imajo veliko posluha za njeno športno pot in ji omogočajo usklajevanje obveznosti.

»Ponavadi imam trikrat na teden treninge dopoldne, v času pouka ali še pred poukom, predvsem kondicijske in individualne treninge, potem sem čez dan v šoli, po pouku pa so še uro in pol do dve uri treningi v dvorani, med vikendi pa so tekme. Potrebno si je znati razporediti čas za košarko, šolo in počitek. V šoli imajo veliko razumevanja za to.«

Med pogovorom se nama pridruži njen oče Aleš, ki pove, da šport na tem nivoju zahteva sodelovanje celotne družine.

»Veliko je odrekanja, veliko časa za vožnje na treninge in tek-

Na parketu je povsem osredotočena na žogo in koš.

Na poti do zmage so s soigralkami dihale kot eno.

Pokal zmagovalk in trenutek, ko je ves trud poplačan.

Ula se zlahka prebije mimo vsake obrambe.

me, vzamemo si čas, da jih lahko spremljamo po njihovih poteh. Ko zrastejo, si mislimo, da bo tega manj, kasneje pa potujejo še dlje in pogosto se znajdemo v situaciji, ko iščemo potovalne aranžmaje v zadnjem hipu. Ampak ima svoj čar, ni nam dolgčas, navsezadnje tako podpiramo sanje svojih otrok.«

Prisotne pa so tudi skrbi in vsakega starša stisne pri srcu, ko vidi svojega otroka, ki se je med tekmo poškodoval. Ulini starši so to doživeli na letošnjem evropskem prvenstvu, ko si je poškodovala koleno, kmalu pa se je izkazalo, da bo potrebovala operacijo. A v tem niso bili sami.

»Zahvalil bi se vodji reprezentanc mlajših starostnih kategorij Mirku Jurjavčiču ter trenerjema Ernestu Novaku in Janu Bezici, ki so bili zelo pozorni in nam tudi pomagali do čimprejšnjega termina operacije, hvaležni pa smo tudi kirurgu dr. Robiju Kelcu, ki jo je operiral. Zdaj pa je vse odvisno od Ule, morala bo trdo delati, da se bo vrnila v staro formo.«

Pogledam proti Uli in na njenem obrazu vidim odločenost, da kljub bolečinam ne namerava počivati in niti malo ne dvomim, da bo že kmalu spet pod košem.

Na Koroškem trenutno ni dekliške ekipe in oba, Ula in njen oče, se strinjata, da je to škoda in da bi lahko bilo drugače. Ula ima nasvet za mlada dekleta, ki tega športa še niso odkrile: »Košarka ti res veliko da, ne samo tekme in košarkarsko znanje, pač pa tudi spoznaš nove ljudi, pridobiš nove izkušnje, res ti prirase k srcu, ko začneš trenirati. Dekleta, ki že trenirajo, naj samo vztrajajo, trdo delajo in se trudijo, saj se bo enkrat vse obrestovalo.«

Ulin oče vidi del težave tudi v mačeho-vskem odnosu države in javnosti do ženskega športa nasploh, ne le košarke. »Položaj ženskega športa ni najboljši, želim si, da bi imele punce enake pogoje kot fantje. Ženski šport je zastavljen, tudi s strani sponzorjev, želel bi si, da bi bilo bolj izenačeno, tudi pri profesionalnem športu so

velike razlike, predvsem bi si želel več posluha za ženske športe, ne le košarko, tudi odbojko, nogomet.«

Dodaja pa, da je Košarkarski klub Dravograd pred leti dosegel velik napredek na tem področju.

»Vsa čast Urošu Krevhu, da je takrat začel to zgodbo o dekliški košarki in jo tako dolgo peljal. Škoda je le, da na Koroškem ni dovolj idej ali interesa, da bi dekleta podprli na njihovi športni poti in morda privabili tudi kakšno punco od drugod ter tako pomagali nadaljevati to zgodbo tudi skozi srednjo šolo, ne le v košarki, tudi v drugih športih.«

Ula tako spada med redke posameznice, ki ji je, kljub oviram, uspelo vztrajati tako dolgo. Glede na dosedanje uspehe bi človek pričakoval, da načrtuje poklicno kariero v tej smeri, a se zaveda nevhvaležnega položaja ženskega športa.

»Točno začrtanih ciljev še nimam, definitivno bi rada še naprej igrala košarko, a sta mi izobrazba in šola zelo pomembni, zato bom poskušala najti pot, da bom to lahko usklajevala. Ženska košarka je nasploh v Evropi precej manj cenjena od moške, zato moraš biti zelo, zelo dobra, da lahko od tega živiš. Prav zato mi je pomembno, da pridobim izobrazbo. Vsekakor pa bi rada še nekaj časa igrala. Z reprezentanco se začnejo odpirati nove možnosti, a je od vsake posameznice odvisno, koliko je talentirana, koliko trdo dela, koliko se posveča temu, koliko je pripravljena dati v to in čemu se je pripravljena odreči. Ali se je pripravljena povsem odreči vsemu drugemu ali pa imeti košarko le "za zraven". Sama čisto vsega ne bom opustila zaradi košarke, nedvomno pa me bo še lep čas spremljala. Pa upam, da še kaj osvojim.«

Glede na to, kako je predana športu in kakšni sta njena ljubezen do košarke in odločenost premagati kakršne koli ovire, o tem ni niti najmanjšega dvoma.

Otroci pojo, pevska revija predšolskih otrok Vrtca Dravograd

junij 2010

13 let je od pevske revije predšolskih otrok, ki si jo lahko ogledate na povezavi. Mnogi izmed nastopajočih so že polnoletni in prepričana sem, da bo posnetek za koga dragocen. Spomine je strnila takratna vzgojiteljica, ki je prireditev povezovala, danes pa je ravnateljica Vrtca Dravograd Nataša Gabor.

Spoštovani starši in cenjeni občani, z vami bi želela deliti nekaj posebnega, nekaj iz moje preteklosti, kar je postavilo temelje za moje sedanje poslanstvo – biti ravnateljica Vrtca Dravograd.

Ko me je prejšnja ravnateljica Vrtca Dravograd Sonja Krajnc povabila, če bi vodila pevsko revijo, sem bila navdušena, da se lahko v vlogi voditeljice predstavim pred široko množico, kot so starši in vsi obiskovalci, ki so se revije udeležili. Ta je vsako leto potekala v telovadnici Osnovne šole Neznanih talcev Dravograd, na njej pa so se predstavili naši malčki, ki so pokazali svoj talent v prepevanju pesmi, plesu in deklamacijah. Pevska revija nam je omogočila, da smo zgradili močno skupnost med starši, otroki in strokovnimi delavci vrtca. Starši so bili ponosni na svoje otroke, ki so se s svojo iskrenostjo na odru počutili podprte in ljubljene. Med vodenjem sem spoznala izzive, s katerimi se soočajo otroci in strokovne delavke. Spoznala sem, kako pomembno je zagoto-

viti vsakemu otroku enake možnosti za razvoj, ne glede na njihove posebnosti in omejitve. Vsak otrok nosi svojo edinstveno zgodbo, svoje talente, potencialne in naša naloga je, da jih kot vzgojitelji prepoznamo, podpremo in spodbujamo. Te izkušnje, ki sem jih pridobila skozi vso mojo pot v vrtcu, so me pripeljale do moje sedanje vloge.

Naš vrtec je prostor, kjer se bo otrok počutil varno, sprejeto in ljubljeno. Želim, da se starši počutijo kot del naše skupnosti in da z njimi tesno sodelujemo pri vzgoji in razvoju otrok. Skupaj s strokovnimi delavci vrtca bomo zagotovili, da bo vsak otrok deležen individualne pozornosti ter podpore in da se bo razvil na najboljši možen način, da zraste v samozavestnega, sočutnega in uspešnega posameznika.

Otvoritev Gasilskega doma v Črnečah

julij 2010

13 let že gasilci in krajanje Črneč koristijo težko pričakovano pridobitev Gasilski dom in večnamensko dvorano. Tedanja predsednica in sedanja častna predsednica PGD Črneče Tatjana Golob je takole zapisala:

Ob praznovanju 80. obletnice PGD Črneče so črneški gasilci otvorili nov gasilski dom z večnamensko dvorano, česar se zelo radi spominjajo. Ob nabavi nove gasilske avtocisterne je dom v središču vasi postal premajhen, zato so se v društvu začele iskati nove rešitve in nova lokacija doma, ki bi bil večji in sodobnejši. Gasilsko društvo je leta 2020 praznovalo že 90. obletnico delovanja, vendar zaradi koronskih ukrepov tega praznovanja ni uspelo izvesti. Upamo, da bo naslednja obletnica bolj slovesna in da bodo črneški gasilci uspeli izpeljati še kakšno novo investicijo. Delo gasilca se zrcali v veliki pripravljenosti pohiteti na pomoč ljudem,

strokovnost, dobra oprema in množičnost pa opravita svoje. Povezanost društva s krajanje dokazujejo njihovi prispevki in moralna podpora. S skupnimi močmi se bo izpolnila še kakšna skrita želja po napredku.

100 let Godbe na pihala Trbonje

junij 2011

Letos je Godba na pihala Trbonje praznovala 110 let delovanja. Mi smo iz arhiva izbrskali posnetek prejšnje okrogle obletnice. Bil je drug kapelnik, drug predsednik, a navdušenje tako glasbenikov kot njihovih poslušalcev je bilo enako ... Tako je takratni dogodek doživel eden izmed dolgoletnih članov godbe Gregor Jezernik:

Godba Na pihala Trbonje je v letu 2011 praznovala častitljiv jubilej stote obletnice obstoja. Velika zahvala pri raziskovanju začetkov godbe Trbonje gre domačinki Katici Jeseničnik, ki je nastanek in razvoj godbe opisala v knjigi Moje Trbonje in Trbonjčani. Kot začetek godbe štejemo ustanovitev 'muzike', ki jo je iz samih mladih trbonskih mladeničev ustanovil Martin Pavlič leta 1911. V dvajsetih letih sta obstajali celo dve muziki, stara in mlada, a se je po drugi svetovni vojni oblikovala samo ena godba, ki je delovala vse do leta 1968, ko je umrl dolgoletni kapelnik Martin Pavlič. Ponovna oživetje godbe v letu 1981 je bila velik dogodek v kraju. Kapelnik je postal dolgoletni član Adi Smolar starejši, ki je vodil godbo do leta 2002. Kasneje je postal kapelnik Marko Kavtčnik,

ki je godbo vodil tudi ob slavnostnem koncertu na posnetku. To je bil velik dogodek, kjer je za popestritev in uvod poskrbela stara godba, ki je igrala na avtentične stare instrumente izpred 100 let. Kot gostje so se predstavile domače pevke in pevski zbor Mežiški knapi. Program je bil zelo pester in obiskovalci so bili navdušeni. Godba na pihala Trbonje nadaljuje tradicijo svojih prednikov, pod vodstvom kapelnika Vojka Trnjeka se veselijo prihodnjih nastopov in vabijo vse mlade glasbenike, da se jim pridružijo.

Lepa nedelja in druženje krajanov pri cerkvi sv. Magdalene

V poletnih mesecih se po podružničnih cerkvah opravljajo lepe nedelje, procesije z mašo, ki so posvečene zavetnikom cerkva na godovni dan in druženju faranov. V nedeljo, 23. julija, je bila lepa nedelja pri cerkvi sv. Magdalene v zaselku Velka, Vrata, nad kmetijo Murnhof. Ključarja Danica Šatur in Franc Tratnik, prizadevna skrbnika cerkve, sta s pomočniki pripravila vse potrebno za slavlje, trbonski gasilci so postavili šotore, za gostinsko ponudbo je vse potrebno pripravil kmečki turizem Palko. Lepe nedelje se je udeležilo lepo število faranov iz celotne občine. Procesijo in mašo je daroval župnik Igor Glasenčnik, ki je v pridigi podal spodbude vsem mladim in starejšim ob letošnjem svetovnem dnevu starih staršev in ostarelih. Dogajanje sta z glasbo obogatila Godba na pihala Ojstrica in Mešani pevski zbor Župnije Dravograd. Po končani maši je potekalo druženje krajanov v okviru prireditve Od lipe do lipe, kjer je za veselo vzdušje poskrbel Johnny & Tex band.

Jožef Kladnik

KS Dravograd

Otvoritev ceste na Goriškem Vrhu

12. julija je na Goriškem Vrhu potekala otvoritev nove ceste, na kateri je bila izvedena protiprašna zaščita. Dogodka so se udeležili številni gostje, med njimi župan Občine Dravograd Anton Preksavec, podžupan Robert Plimon, predsednik KS Dravograd Ferdo Abraham, predstavnik terenskega odbora Mateja Čeru, na otvoritev pa je bil vabljen tudi izvajalec del - Zlatko Pokeržnik iz podjetja SGP Pokeržnik s.p.

Slovesnost se je začela z uvodnimi besedami župana in Željka Kljajića, ki sta izpostavila pomen nove ceste za lokalno skupnost. Izrazila sta zadovoljstvo, ker so s pomočjo protiprašne zaščite poskrbeli tudi za boljše pogoje življenja in prometne varnosti na Goriškem Vrhu.

Nato je sledil slavnostni prerez traku, ki ga je izvedel župan. Ta simbolični dogodek je označil uradno odprtje ceste.

Po zaključku ceremonije so domačini pripravili manjšo pogostitev, kjer so se udeleženci lahko sprostili, poklepetali in delili vtise o novi cesti. (AK)

Kulinarika

Prvi street food festival Most okusov v Dravogradu

V Dravogradu je bil 17. junija prvič organiziran street food festival z imenom Most okusov. Festival, ki je potekal na kolesarskem mostu čez reko Dravo, je presegel vsa pričakovanja organizatorjev. V samo treh urah so prodali rekordnih 200 pizz, kar priča o velikem zanimanju obiskovalcev. Dogodek je bil organiziran na pobudo Kulturnega & umetniškega društva Coreoška, ki ga sestavljajo mladi iz Dravograda. Cilj pobude je bil pritegniti več raznolikih in edinstvenih dogodkov v Dravograd. Tako je festival »Most okusov« bil le eden od mnogih dogodkov, ki se bodo zvrstili v prihodnosti.

Na festivalu je sodelovalo več gostincev, večinoma iz lokalnega okolja, med njimi pa tudi finalist Masterchefa Žiga Gabrovec in tekmovalka Brina Robnik Kobal. Poleg raznolike ponudbe hrane so obiskovalci lahko poskusili tudi odlična vina, pa tudi pivo lokalnega pivovarja Gašperja Korata, ki je prejemnik nagrade za najboljše domače zvarjeno craft pivo v Sloveniji. Pri organizaciji

dogodka so skupaj s KUD Coreoška, sodelovali še Javni zavod Dravit in Občina Dravograd. Pomembno vlogo so odigrali tudi člani Prostovoljnega gasilskega društva Dravograd.

Župan Občine Dravograd Anton Preksavec je izrazil zadovoljstvo z uspehom festivala in poudaril, da takšne »odprte kuhinje« na tako edinstveni lokaciji v Sloveniji še ni bilo.

Organizatorji že načrtujejo ponovitev festivala v Dravogradu tudi prihodnje leto.

PGD Dravograd

Tridnevni tabor mladih gasilcev

23. junija smo pri gasilskem domu v Dravogradu imeli tridnevni tabor mladih gasilcev. Zbralo se je 18 otrok, ki so doživeli veliko zabavnega in hkrati poučnega. Imeli so disko večer, obiskali smo elektrarno, poslušali lovce in potapljača, se družili z najstarejšimi gasilci – veterani, preživeli zabaven večer ob ognju in še mnogo drugega. Otroci so ob koncu tabora napisali, da so se imeli zelo dobro, da jim je bil tabor všeč ter da ga ne bodo pozabili. Mentorji pa upamo, da se drugo leto vidimo v še večjem številu.

Amalija Skrube

Čebelarstvo društvo Dravograd vabi na ogled čebele velikanke

Gre za 3D-kranjico, fizični model čebele delavke *Apis mellifera carnica*, slovenske avtohtone kranjske čebele. Izdelan je s 3D-tiskom in ima več kot 90-odstotno morfološko podobnost z resnično čebelo delavko. Za osnovo je služila prava kranjska čebela, do mikrona natančno slikana z Micro CT napravo. Maketa je izdelana v razmerju 100 : 1 in v dolžino meri 170 cm. Model združuje gibljive dele čebeljega telesa, devet animacij v slovenskem in angleškem jeziku in je nastal ob slovenskem predsedovanju Svetu EU, nato pa odpotoval še na svetovno razstavo Expo v Dubaj, kjer je vzbudil izjemno pozornost – v slovenskem paviljonu si ga je ogledalo skoraj milijon ljudi.

Občina Dravograd

Polaganje cvetja k spomenikom

V počastitev praznika Občine Dravograd je župan Anton Preksavec v sredo, 29. junija, skupaj s podžupanom Robertom Plimonom položil cvetje in sveče k spomenikom v občini Dravograd.

Pri dogodku so sodelovali tudi predstavniki delegacij - Združenje borcev za vrednote NOB - OO Dravograd, Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo, Združenje slovenskih častnikov Občine Dravograd, Policijsko veteransko društvo Sever za Koroško, skupaj z njihovimi praporščaki. (AK)

foto: Občina Dravograd

Projekt je v celoti slovenski, kajti 3D-kranjica je plod slovenskega znanja, pri izvedbi je Čebelarstva zveza Slovenije (ČZS) sodelovala s slovenskim podjetjem Intri in oblikovalko Nino Oman. Na ogled bo od 1. do 5. septembra v prostorih dvorane ŠpicD.

Miran Kadiš

Občina Dravograd

Otvoritev kolesarske povezave Dravograd - Otiški Vrh

Zadnji junijski dan je potekala otvoritev nove kolesarske povezave med Dravogradom in Otiškim Vrhom.

Direkcija RS za infrastrukturo in Občina Dravograd sta uspešno zaključili s projektom izgradnje. To je nedvomno pridobitev, ki je velikega pomena za našo občino in bo še kako prišla prav vsem uporabnikom.

Na dogodku sta nas nagovorila župan Občine Dravograd Anton Preksavec in državni sekretar na Ministrstvu za infrastrukturo mag. Andrej Rajh. Za glasbeno popestritev na harmoniki pa je poskrbela domačinka Danaja Grebenc.

Ob koncu programa je sledil še slavnostni prerez traku, ki so ga izvedli župan Preksavec, sekretar mag. Rajh in mlajši član društva AMD Jaka Vršič. Omenjeno društvo je po zaključku dogodka s kolesi pomagalo otvoriti nov objekt. Na koncu je sledila še manjša pogostitev.

S tem je kolesarska povezava med Dravogradom in Otiškim Vrhom tudi uradno odprta. Želimo prijetno in varno uporabo. (AK)

foto: Občina Dravograd

Sprejem Ule Krenk

V četrtek, 13. julija, je pred dvorano ŠPIC D potekal sprejem Evropske prvakinja v košarki - domačinke Ule Krenk. Zlato prvakinja je pričakala lepa množica ljudi, ki so jo z navdušenjem pozdravili. Anita Stepišnik je poskrbela za uvodni pozdrav, na prihod prvakinja pa so s sirenam in vodnim »špalirjem« opozorili gasilci PGD Dravograd, ki so Ulo tudi pripeljali pred dvorano. Prvakinja nam je namenila nekaj vtisov s prvenstva, na odru pa se ji je kasneje pridružil še oče Aleš Krenk.

Čestitke so ji namenil tudi predstavnik KK Dravograd Damjan Ili-evski, predsednik KS Dravograd Ferdo Abraham in župan Občine Dravograd Anton Preksavec. Po koncu sprejema je sledila še manjša pogostitev ob zvokih harmonike, na katero je zaigrala naša virtuoziinja Danaja Grebenc.

Plavanje

Luka Temnikar, svetovni prvak v plavanju

V Šentjanžu so 26. junija pripravili sprejem za domačega plavalnega šampiona Luko Temnikarja, ki je na Svetovnih igrah specialne olimpijade v Berlinu dosegel neverjetne rezultate.

Postal je svetovni prvak s štafeto 4x25 m prosto, dosegel 3. mesto 200 m prosto in osvojil še 4. mesto 100 m prosto. V ta namen mu je Krajevna skupnost Šentjanž v sodelovanju z JZ Dravit Dravograd ter PGD Šentjanž pri Dravogradu pripravila čudovit sprejem, kjer ni manjkalo Lukove dobre volje, pe-tja in tudi plesa.

Tek na Skalo

2. Tek na Skalo z rekordom proge

Zaradi dokaj nezahtevne poti in lepega razgleda postaja Skala v Dravogradu vedno bolj priljubljena pohodniška točka. A že drugo leto zapovrstjo so se tja namenili tudi tekači. Padel je tudi rekord proge!

Tokratna udeležba je bila sicer malo skromnejša, a nič manj srčna. Nekateri so ta tek izkoristili tudi kot pripravo na zahtevnejše tekaške podvige. Nekaj pohodnikov se je na Skalo odpravilo v mal-ce počasnejšem tempu, vsi skupaj pa so se nato zbrali v cilju pri dvorcu Bukovje, kjer je bil dopoldan zelo živahen. Organizatorji so za najboljše v posameznih kategorijah pripravili tudi medalje in nagrade.

Najhitreje je s progo opravil Tadej Grilc, ki je v cilj prišel s časom 23:15,83, kar je tudi nov rekord proge (izboljšal ga je za skoraj dve minuti!). Med tekačicami je bila najboljša Eva Šart (30:37,15), ki je postala tudi absolutna zmagovalka. Kot zmagovalci po kategorijah so se zvrstili še Albin Zohorovič (moški do 30 let), Zlatko Rogelšek (moški nad 50 let) in Katarina Konečnik (ženske nad 50 let).

Po podelitvi so si zbrani lahko na stojnici Centra za krepitev zdravja Dravograd izmerili vrednosti krvnega tlaka in sladkorja ter pridobili še kakšno informacijo o zdravem načinu življenja in pravilni prehrani. Za prihodnje leto so tako tekmovalci kot organizatorji že staknili glave, kako bi lahko progo še izboljšali in nanjo privabili še več tekačev. Že sedaj velja vabilo, da se podate na Tek na Skalo v juniju 2024.

V cerkvi sv. Vida je na ogled razstava **umetnice Urše Heller**

V četrtek, 3. avgusta, je v cerkvi sv. Vida v Dravogradu potekalo odprtje razstave kiparke in umetnice Urše Heller iz Ljubljane, ki je Dravogradu že dobro poznana, saj gre že za njeno četrto samostojno razstavo.

Prvič se je predstavila v istem ambientu leta 2008, nato je v tej cerkvi razstavljala še leta 2016 in 2018, vsakič z drugačno tematiko. Tokrat je na ogled postavila likovna dela angelov v različnih oblikah ter tri inštalacije, in sicer angela in oltar iz šamotne opeke ter križev pot iz klinker opeke. Strokovno oceni k razstavi je podala višja kustosinja Koroškega pokrajinskega muzeja Aleksandra Čas, za odličen glasbeni pridihi k dogodku pa je poskrbel Benjamin Merzdovnik na klavirski harmoniki. Razstava bo odprta v delovnem času Infopisarne vse do konca septembra. (RP)

foto: JSKD

V Dravogradu je potekal že **15. Državni festival** malih inštrumentalnih skupin

V soboto, 1. julija, se je odvil 15. Državni festival malih inštrumentalnih skupin. Na festivalu je nastopilo devet skupin. Zaradi raznolikosti sestavov je festival izpeljan v dveh delih. Prvi koncert se je ob 17.00 odvil v cerkvi sv. Vida, ki slovi po izjemni akustiki.

Tam so nastopili Dobovski rogisti (umetniški vodja je Robert Deržič), Orkester Zveza iz Kroke (umetniški vodja je Nejc Mikolič), Sorški orgličarji KUD Oton Župančič Sora iz Medvod pod vodstvom Damirja Fajfarja, Mladinska sekcija Godbe Medvode pod vodstvom Roka Škrlija, Kitarški ansambel Svarun iz Trziča, ki ga vodi Grega Bitežnik in Glasbena skupina Kulturnega društva Podnart iz Radovljice pod vodstvom Urbana Rozmana. Na drugem koncertu, ki se je odvil na prireditvenem prostoru Lukna, ob 19.00 uri pa so nastopili še Tačmi brass band iz Cerkna pod vodstvom Nejca Droleta, Pivo in čevapi iz Postojne, njihov umetniški vodja je Primož Petohleb, in gostje iz Srbije, Trubaški orkester Uroša in Ognjena Vasiljevića. Vse skupine je strokovno spremljal prof. Andrej Ofak.

Na koncu je podal ocene, razglasitev rezultatov pa je bila po končanih obeh koncertih na glavnem odru, kjer je vse prisotne pozdravil tudi župan Občine Dravograd Anton Preksavec ter gostja iz Srbije, predsednica skupščine občine Lučani Vesna Stambolić. Oba koncerta je povezal Robert Preglau, vodja Območne izpostave JSKD Dravograd, priznanja pa je podelil Daniel Leskovic, svetovalec za inštrumentalno glasbo na JSKD.

Rezultati festivala so naslednji: Dobovski rogisti so osvojili srebrno plaketo za doseženih 88 točk, srebrno plaketo so prejeli tudi Orkester Zvezda iz Kroke za doseženih 88 točk, zlato plaketo so prejeli Sorški orgličarji za osvojenih 90 točk, Zlato plaketo s pohvalo pa so prejeli Tačmi brass band za doseženih 95 točk, Glasbena skupina KD Podnart in Pivo in čevapi za doseženih 97 točk, Mladinska sekcija Godbe Medvode za osvojenih 99 točk in Kitarški ansambel Svarun, ki je dosegel vse možne točke torej 100 točk! Pivo in čevapi ter Tačmi brass band so se tudi potegovali za nastop v Guči na največjem festivalu trobilnih orkestrrov. Pot v Gučo so si prislužili Pivo in čevapi iz Postojne, ki so zastopali Slovenijo na odru za gostujoče trobilne orkestre. Osvojili pa so tudi nagrado 1000 €, ki jim bo pomagala kriti stroške poti in gostovanja. (RP)

foto: FotoAnka

11. Modna revija Koroškega doma starostnikov Črneče

V mesecu juniju smo za naše stanovalce organizirali enega najodmevnejših dogodkov našega doma - modno revijo, že enajsto zapored. Stanovalci in stanovalke se nanjo skrbno pripravljajo že veliko prej, ob pomoči zaposlenih, prostovoljcev ter sorodnikov. Letos je sodelovalo kar 24 stanovalk in stanovalcev, ki so se sprehodili po rdeči preprogi. V družbi spremljevalcev so predstavili pomladno-poletno kolekcijo oblačil. Tudi letošnje leto so modno revijo popestrili otroci Osnovne šole Neznanih talcev Dravograd, ki so nam s svojo razigranostjo polepšali dan. Če bi letošnjo modno revijo morali opisati z eno besedo bi rekli, da je bila preprosto neverjetna in prežeta s pozitivno energijo. Hvala vsem,

ki ste pripomogli, da bo ta dan ostal v lepem spominu vsem sodelujočim in obiskovalcem ter seveda tudi zaposlenim. In če za konec strnemo občutke in misli tega dne, lahko rečemo le to, kar nam je v pesmi povedala tudi naša glasbena gostja Tanja Žagar:

»Je življenje kratko, a sladko, dokler ljubiš, mlado je srce, vem, ljubezen je kot sreča, če verjameš vanjo, sama najde te, enkrat najde te. Je življenje kratko, a sladko, gleda ne naprej in ne nazaj, ve, da vse prehitro mine, da pomembno je le, kar je tu in zdaj in da vsak nov dan nova stran je za roman.«

Ob nedavni katastrofi, ki je zajela našo občino, je direktorica KDS Črneče Katja Pavlinič Šoba zaposlenim namenila nekaj toplih besed. »V dneh, ko je Koroška doživljala najhujše poplave v zgodovini naše države, ko so nam pred očmi izginjali domovi, ko so spomini dobesečno plavali po vodi in je bilo pri ljudeh čutiti strah pred prihodnostjo, smo bili tudi mi kot kolektiv postavljeni pred veliko preizkušnjo. Res

Zohvala direktorice KDS Črneče

je, da nas voda ni ogrožala neposredno, a smo se kljub vsemu soočali z veliko stisko, kako v dani situaciji pomanjkanja kadra in odrezanosti komunikacijskih poti kakovostno poskrbeti za naše stanovalce. Kako jih zavarovati, da bodo čim manj obremenjeni s katastrofo, ki se dogaja okoli nas. A tudi tokrat ste zaposleni, tako kot že mnogokrat prej, dokazali, da imamo Slovenci solidarnost vtakano v našo zemljo. Z dobro organizacijo dela in veliko mero čuta za soljudi je tipkovnico zamenjala kuhinica in domačo posteljo začasna domska vzmetnica, iz kuhinje je zadišala celo potica. Na pomoč so prišli vaši družinski člani in prostovoljci.

Vsi smo delovali kot celota, vsak je prispeval svoj del, da je proces deloval. Za vso požrtvovalnost in pripravljenost pomagati sočloveku se vam najlepše zahvaljujem. Res smo dokazali, da je srčnost zaposlenih tista, ki v našem domu res živi.«

Katja Pavlinič Šoba

Pretekli dogodki

24. Študentska delovna brigada

Med poletnimi počitnicami se na pobudo Študentske organizacije Univerze v Mariboru (ŠOUM) vsako leto zbere približno 40 do 50 študentov, ki prostovoljno pomagajo pomoči potrebnim. Gre za največji prostovoljni projekt ŠOUM in se je v zadnjih letih s svojo odločnostjo in študentskim optimizmom močno zasidrala med največje prostovoljne dogodke v Sloveniji. Letos se je 24. izvedba Študentske delovne brigade odvijala na Koroškem, natančneje na Muti. Fantje so obiskali tudi naš dom. Prepleskali so hodnike našega oddelka in s svojim pozitivnim nastopom polepšali dneve našim stanovalcem in zaposlenim, za kar se jim še enkrat zahvaljujemo.

Mateja Kadiš

»Fajn se 'mamo!«

Poletne dni so nam polepšali učenci Tretje OŠ Slovenj Gradec, ki so nam predstavili splet ljudskih plesov, s katerim so zmagali na tekmovanju, zatem pa še letošnjega najnovejšega, s katerim sporočajo: »Fajn se 'mamo«. Vsem stanovalcem KDS Črneče so zaželeli, da se imajo ob njihovem nastopu fajn. Ker nimajo folklornih noš, so zaplesali v majicah, ki so si jih poslikali sami. Mentorja folklorne skupine sta Darja Gerdej in Vojko Veršnik, ki jih je tudi spremljal na harmoniki in je avtor glasbenih priredb in plesnih koreografij.

Folklorna skupina Tretje OŠ Slovenj Gradec deluje od začetka leta 2022 in že isto leto so na državnem srečanju folklornih skupin za otroke in mladostnike s posebnimi potrebami osvojili 1. mesto. Hvala za obisk in že komaj čakamo nove koreografije!

Mateja Kadiš

Naše legende - Marija Poderčnik, 99

»Fejst mrš devat pa skromno jest«

Gospa Marija Poderčnik, naša stanovalka, je v mesecu juliju praznovala častljiv jubilej, kar 99. rojstni dan! Gospa se v domu dobro počuti, življenju tukaj se je privadila. Najbolj je vesela tega, da se je pred kratkim v dom priselila tudi njena sestra. Nečakinjo gospe Marije Marjano Kogelnik sem prosila, da mi pove nekaj o svoji teti.

Zapisala je naslednje: »Marija Poderčnik je bila rojena 10. 7. 1924 na Kozjem Vrhu v bajtarski družini. Kot petnajstletno dekle je že morala od hiše in skrbeti sama zase. Kasneje se je zaposlila na Monterju kot delavka v proizvodnji. Življenje ji ni prizanašalo, tik pred rojstvom hčerke Ivanke se ji je smrtno ponesrečil njen izbranec. S hčerko sta se selili po različnih najemniških stanovanjih. Marija je bila nepogrešljiva delavka po različnih kmetijah po občini Dravograd. Njeno življenje zaznamuje skromnost, delavnost in pripadnost. Ko so ji začele pešati moči, se je sredi decembra 2020 preselila v Dom starostnikov Črneče.«

Na vprašanje, zakaj tako dolgo živi, je odgovorila: »Fejst mrš devat pa skromno jest.«

Maja Praper

VRTEC

Poletje v vrtcu

Poletje je čas, ki otrokom prinaša mnoge radosti in nove dogodivščine. Tudi v vrtcu, tako kot v šoli, imajo otroci počitnice, ki jih preživljajo skupaj z družino, prijatelji, sorodniki in znanci ter počnejo stvari, za katere jim med letom zmanjka časa. V času poletnih počitnic je tako število otrok v vrtcu manjše, a kljub temu vzgojiteljice skrbno načrtujejo zanimive, razigrane in poučne aktivnosti, s katerimi bogatijo življenje otrok. Ker so poletni dnevi topli, se večinoma dejavnosti izvajajo na prostem. Seveda pa pri tem dosledno upoštevamo in izvajamo samozaščitne ukrepe pred škodljivim delovanjem sončnih žarkov in smo posebej pozorni na to, da otroci dovolj pijejo.

Dnevna rutina med poletnimi počitnicami ostaja ista, so pa otroci med seboj združeni iz različnih enot in oddelkov Vrtca Dravograd. Tako imajo odlične priložnosti za krepitev svojih socialnih veščin, sklepanje novih poznanstev in razvijanje komunikacijskih sposobnosti.

V družbi prijateljev in vzgojiteljic otroci skozi igro na zabaven in učinkovit način uživajo ter pridobivajo nove izkušnje.

Iris Bračun Mlačnik

V Mladinskem centru Dravograd so v mesecu juliju 2023 potekale Vesele počitnice. V vseh treh tednih počitnic je bilo skupaj udeleženi preko 70 otrok. Mlade animatorke so jim pripravile zanimiv in pester program. Otroci so se preizkusili v lokostrelstvu pri Lokostrelskem društvu Dravograd ter v kegljanju pri Kegljaškem klubu Dravograd. Poleg pohodov in športnih iger v telovadnici dvorane Špic D so udeleženci izdelovali tudi lutke in pripravili lutkovno predstavo »Sneguljčica«, ki so jo predstavili na obisku v Koroškem domu starostnikov Črneče.

MCD

Vesele počitnice 2023

V sklopu Veselih počitnic so otroci lahko spoznali tudi različne poklice. V Frizerskem studiu Haironism v Trgu so jim predstavili poklic frizerke in jim uredili super frizure. Policisti Policijske postaje Dravograd so jim predstavili opremo in vozila policistov ter delo s policijskim psom. Po čisto pravih kemijskih poskusih za otroke so imeli udeleženci priložnost spoznati delo knjižničark v Knjižnici Dravograd, ki so jim pripravile pravljico urico. Kot vsako leto pa so otroci Veselih počitnic obiskali gasilce Prostovoljnega gasilskega društva Dravograd ter se spoznali z delom gasilcev, njihovimi vozili in opremo. V Mladinskem centru pa se nam je pridružilo tudi osebje iz Zdravstvenega doma Dravograd, ki je otrokom predstavilo osnove prve pomoči, dietetičarke pa zdravo prehranjevanje.

Seveda so imeli otroci tudi možnost igranja na napihljivih igralih. Nova oprema (diaprojektor in zvočniki) v Mladinskem centru je animatorkam in otrokom omogočila izvedbo »Talentov na Veselih počitnicah 2023«. Med počitnicami so se otroci posladkali tudi tako, da so si sami pripravili čokoladne lizike na slašničarskih delavnicah.

Laura Vavh

MCD

Projekt Can Youth be G-R-E-T-A?

Mladi aktivisti v Mladinskem centru Dravograd zaključujejo z okoljevarstvenim projektom Can Youth be G-R-E-T-A?, ki ga sofinancira Evropska unija. V sklopu projekta so mladi pripravili dogodke, ki so bili zelo obiskani, in sicer Zelemenjavo, Aktivnosti s skirojem, predstavitev »Kaj lahko storimo v boju proti podnebnim spremembam?«, Tavšo in Urbani sprehod.

Na menjava sadik so poleg ekipe Mladinskega centra Dravograd aktivno sodelovali tudi učenci Osnovne šole Neznanih talcev Dravograd, Osnovne šole Šentjanž pri Dravogradu ter Društvo AJDA, ki so omogočili menjavo sadik z udeleženci. Aktivnosti s skirojem so se odvijale pred Osnovno šolo Neznanih talcev Dravograd, kjer so se na poligonu s skiroji preizkusili učenci osnovne šole. Predstavitev »Kaj lahko storimo v boju proti podnebnim spremembam?« je potekala pred stalno razstavo karikatur, ki so postavljene pred Mladinskim centrom Dravograd in predstavljajo ukrepe za znižanje emisij, ki so glavni krivec podnebnih sprememb. Na Tavši in Urbanem sprehodu pa so se nam pridružili tudi otroci z Veselih počitnic, ki so si tako imeli priložnost izmenjati nekaj oblačil in igrač ter si ogledati koliko novih češnjavih dreves raste v Dravogradu.

Laura Vavh

KS Libeliče

Kmečke igre v Čezsoči – tradicija Libeličanov

Že vrsto let zastava našega kraja krasi Soško dolino na vsaj en poletni dan in tudi letos ni bilo nič drugače. S krajani smo se v soboto, 22. julija, udeležili 36. tradicionalnih Kmečkih iger v Čezsoči. Libeliško zasedbo tekmovalcev so sestavljali Miran Ring, Maja Pšeničnik, Branko Branko ter Maks in Tamara Rožej. Pot do Čezsoče nas je vodila po dveh sosednjih državah, kjer je naša odprava naredila tradicionalni postanek ob Rabeljskem jezeru v Italiji, zadnje kilometre pa so krasile stene najlepših slovenskih vrhov in soteske med njimi. Po uvodnih besedah gostiteljev, ki so se razveselili našega prihoda, in pričetkom tekmovanja navdušenja množice in tekmovalcev niso skalile niti poslabšane vremenske razmere. Večglava množica je spodbudno podpirala vse ekipe, ki so se pomerile v treh igrah: izdelavi kope iz sena, izdelovanju strašila in premagovanju poligona z lesenimi smučmi. Po nape-tem, predvsem pa zabavnem dogajanju, ni bilo med udeleženci in prisotnimi videti ravnodušnih obrazov, saj ni manjkalo smeha in zabave. Izmed štirih ekip (Podkoren, Čezsoča, Pivka in Libeliče)

smo se najbolj odrezali in zasedli 1. mesto! Sledilo je še več zabave z ansamblom Nemir. V ozračju pa je bilo čutiti val navdušenja ob pričetku tekmovanja za najmočnejšega kerlca, kjer so se možje pomerili v vlečenju hlovov z gozdarskimi sanmi. Maks Rožej in Gorazd Škratek sta se odlično odrezala. Veselo smo zaključili naše druženje v Čezsoči in se v zgodnjih jutranjih urah vrnili domov. Z nestrpnostjo pričakujemo naslednje druženje.

Tamara Rožej

KS Črneče

Naši dnevi v Hiši Črneče

Marca se je šest uporabnikov iz CUDV Črna na Koroškem preselilo v Črneče, in sicer v čudovito hišo z vrtom, ki uporabnikom nudi resnično veliko. Z njimi nas je odšlo tudi nekaj zaposlenih. V novem domu se odlično počutimo, predvsem pa smo veseli, da so nas domačini tako lepo sprejeli. Sodelovali smo že na srečanju krajanov, sicer pa najraje odkrivamo poti in lepe kotičke ob Dravi, saj je narava tu resnično radodarna. Posebej ponosni smo tudi na zelenico, ki jo tako radi urejamo, in na naše grede, s katerih pobiramo sveže pridelke. Radi tudi kuhamo in predvsem pečemo pecivo. Naš uporabnik Silvo se je zaposlil na JKP Dravograd, kjer se s sodelavci zelo lepo razume in je tudi zelo uspešen, uporabnica Darinka pa z veseljem opravlja prostovoljno delo v Koroškem domu starostnikov Črneče. Vsi se najbolj veselimo novih aktiv-

nosti in dogodkov v našem kraju ter predvsem sklepanja novih poznanstev.

Branka Brinc Jeznik

KS Črneče

Druženja otrok v KS Črneče

Na mladih svet stoji in to smo dokazali tudi v Krajevni skupnosti Črneče. Po okriljem Mladinske dramske skupine Pomlad KD Črneče smo v pretekli sezoni otroke povabili na štiri igrane in lutkovne predstave v dvorano v Črnečah. Predstave so pripravile vzgojiteljice pod mentorstvom Melite Šumnik. Prva predstava »Skupaj se imamo dobro« se je odvila oktobra, v tednu otroka. Po predstavi so otroci uživali ob sladkih kostanjih in ustvarjanju.

V veselem decembru smo skupaj z »Babico Zimo« otrokom v imenu KS Črneče razdelili darila. Marca letos pa smo pokukali v »Hiško sreče«. Tudi po tej predstavi so se otroci še nekaj časa zadržali v dvorani in ustvarjali.

Ko pa so letošnje poletne počitnice že nestrpnostno trkale na vrata, smo se srečali še 15. junija, na ogledu dramatizacije »Rasti, rasti« in se na koncu podali na lov za skritim zakladom po Črnečah.

Seveda bomo za naše najmlajše tudi v prihodnji sezoni pripravili podobna druženja, ki pa bodo nekoliko drugačna. Predvsem vas, naši mali prijatelji, vabimo, da se nam pridružite na odru. Če želite sodelovati v predstavi, nas pocukajte za rokav na prvem druženju v jeseni. Tako se boste lahko tudi sami podali v čudovit svet domišljije in gledališča.

DOGODKI DRAVOGRADA

SREDA, 6. SEPTEMBER

Odprtje razstave likovnih del (akvarelov) Franja Maroška

Ob 18.00, Infopisarna Dravograd

ČETRTEK, 7. SEPTEMBER

Jesenske serenade – Pesem ptice

Na prvem večeru Jesenskih serenad se bosta predstavili Metka Černugelj na flavti in Maja Kralj na kitari. Koncert bo z izbrano poezijo povezal igralec Dejan Pevčević.

Ob 19.00, Dvorec Bukovje

ČETRTEK, 14. SEPTEMBER

Jesenske serenade – Popotovanje

Drugi koncert prinaša nepozaben večer z Godalnim kvartetom in Julijo Vrabec na klarinetu. Koncert z besedo povezuje pesnik Kristian Koželj.

Ob 19.00, Dvorec Bukovje

PETEK, 15. SEPTEMBER

Vijolična kačja pastirica – predstavitev knjige avtorice Martine Podričnik

Ob 19.00, Dvorec Bukovje

ČETRTEK, 21. SEPTEMBER

Branje ob kavi

Srečanja ob kavi potekajo vsak tretji četrtek v mesecu. Pogovarjamo se o knjigah, ki smo jih prebrali in jih želimo priporočiti drugim. Seznanjamo se s knjižnimi novostmi in sodelujemo v branju za odrasle Korošci pa bukve beremo. Vabita Društvo upokojencev Dravograd in Knjižnica Dravograd.

Ob 10.00, Knjižnica Dravograd

ČETRTEK, 21. SEPTEMBER

Jesenske serenade – Lovilec sanj

Na tretjem koncertu Jesenskih serenad bomo prisluhnili odlični zasedbi Marko Hatlak band. Koncert bo z besedo povezal igralec Tadej Pišek.

Ob 19.00, Dvorec Bukovje

NEDELJA, 24. SEPTEMBER

Zlata jesen in srečanje harmonikarjev diatonikov

Turistično društvo Dravograd in JSKD OI Dravograd vas vabita na tradicionalno prireditev Zlata jesen, ki bo združena s srečanjem harmonikarjev diatonikov. Poleg odlične glasbe boste postreženi tudi z mnogimi dobrotami. Prireditev bo ob vsakem vremenu, v primeru dežja bo v dvorani Špic D.

Ob 15.00, pred Dvorano Špic D

TOREK, 26. SEPTEMBER

Otvoritev pravljicnih uric za otroke

Na prvo pravljico smo povabili Katjo Drobež, ki je avtorica slikanice Medvedek se boji teme. Ob branju knjige se bodo otroci in starši naučili metode EFT - osnov tapkanja, ki otroka pomiri in odžene strah. Primerno za otroke od 3. do 8. leta.

Ob 16.30, Knjižnica Dravograd

ČETRTEK, 28. SEPTEMBER

Jesenske serenade – Zimzelenje

Zadnji koncert Jesenskih serenad bo oblikovala odlična pevska zasedba Ingenium. Koncert pa bo z izbranimi besedili povezala igralka Tina Uršič.

Ob 19.00, Dvorec Bukovje

PETEK, 29. SEPTEMBER

27. dobrodelni koncert Karitas

Nastopili bodo ansambel Škorpioni, skupina Čudež, Bica bend, Ana Dušica, Kamot Kvintet, ansambel Hopla, Maja Založnik, otroci OŠ Šentjanž in Anže Krevh, Guinnessov rekorder na harmoniki. Voditeljica bo Mira Mori z igralsko skupino iz Črneč. Poskrbljeno bo tudi za darila presenečenja za obiskovalce. Prostovoljni prispevki bodo namenjeni ljudem v stiski.

Ob 19.00, dvorana Špic D

PLANINSKO DRUŠTVO DRAVOGRAD VABI NA POHODE

DURENNSTEIN – ITALIJA (2842 M)

Datum: sobota, 16. september 2023

Vodnik in prijave: Franc Kadiš, 041 654 499 ali franc.kadis@gmail.com

Tura: zahtevna pot (Z), 8 ur hoje

Prevoz: kombi

PO PLANINAH POKLJUKE: ZAJAMNIKI - PRAPROTNICA - USKOVNICA

Datum: sobota, 23. september 2023

Vodnik in prijave: Lilijana Gologranc, 070 673 433 ali lilagologranc@gmail.com

Tura: lahka nezahtevna pot (L), 4 do 5 ur hoje

Prevoz: organiziran

PTUJSKA GORA - JELOVICE

Datum: sobota, 30. september 2023

Vodnik: Daniel Gorišek, 040 239 474 ali danilo.gorisek@gmail.com

Tura: lahka nezahtevna pot (L), 6 ur hoje

Prevoz: z osebnimi avtomobili

ŠPORT

KEGLJANJE

KEGLJANJE - 2. SLOVENSKA LIGA vzhod - moški

30. 9. 2023 ob 17.00 - Športni center Dravograd

NOGOMET – 3. SNL vzhod - člani

KOROŠKA DRAVOGRAD : ŠAMPION

2. 9. 2023 ob 16.30 - Športni center Dravograd

KOROŠKA DRAVOGRAD : NK RAČE

17. 9. 2023 ob 16.00 - Športni center Dravograd

NOGOMET – 1. SKL IN U-15

NŠ DRAVOGRAD : BRAVO NOVA KBM

9. 9. 2023 ob 14.00 in ob 16.00 - ŠC Dravograd

NŠ DRAVOGRAD : MURA

16. 9. 2023 ob 13.30 in ob 15.30 - ŠC Dravograd

NŠ DRAVOGRAD : KOPER

30. 9. 2023 ob 13.00 in ob 15.00 - ŠC Dravograd

NOGOMET - MLADINA U-19 A skupina

NŠ DRAVOGRAD : NŠ ROHO

6. 9. 2023 ob 18.00 - Športni center Dravograd

NŠ DRAVOGRAD : MARLES HIŠE

20. 9. 2023 ob 18.00 - Športni center Dravograd

NOGOMET - ST. DEČKI U-15 B skupina

NŠ DRAVOGRAD : MARLES HIŠE

10. 9. 2023 ob 11.00 - Športni center Dravograd

NŠ DRAVOGRAD : NŠ MIKLAVŽ

24. 9. 2023 ob 11.00 - Športni center

NOGOMET - ONL Dravograd

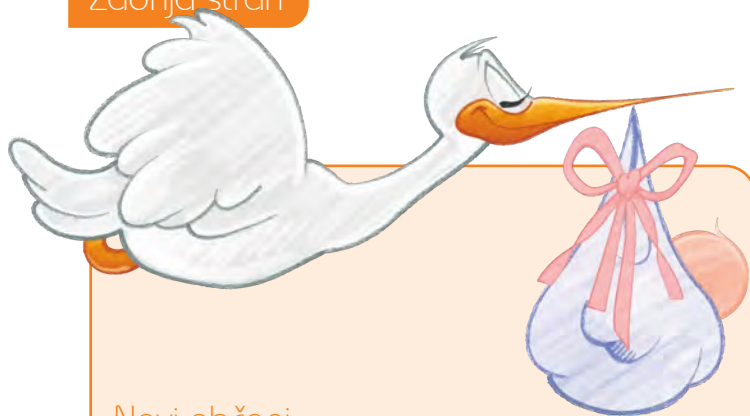
3. 9. 2023 1.krog

10. 9. 2023 2.krog

17. 9. 2023 3.krog

24. 9. 2023 4.krog

Prva tekma se prične ob 9.00 in druga ob 10.10.

Novi občani

Med 13. junijem in 31. julijem so se nam pridružili
Nejla, Emina, Vid, Daris, Tine, Tia, Evelin, Endi, Anej, Živa,
Sage, Domen, Anže in Filip.

Dobrodošli med nami!

**POMOČ PRI ODPRVLJANJU POSLEDIC
IN OBNOVI POŠKODOVANE INFRASTRUKTURE**

OBČINE DRAVOGRAD

SI56 0122 5010 0009 832

SKLIC 00-730

namen: obnova infrastrukture

Čez poletje so se od nas poslovili ...

Matjaž Hribnik

Rojen 1967
Goriški vrh 7c, Dravograd

Jožef Ott

Rojen 1941
Goriški vrh 64, Dravograd

Anica Kadiš

Rojena 1948
Trbonje 31, Trbonje

Terezija Močilnik

Rojena 1939
Libeliče 15b, Libeliče

Ana Vravnik

Rojena 1937
Koroška cesta 11, Dravograd

Mirjana Zavratnik

Rojena 1946
Sv. Danijel 4, Trbonje

Silvo Prikeržnik

Rojen 1958
Libeliška gora 56, Libeliče

Ana Repotočnik

Rojena 1929
Selovec 14, Šentjanž

Barbara Rus

Rojena 1934
Libeliška gora 47, Libeliče

Stanislav Štumberger

Rojen 1951
Šentjanž 34, Šentjanž

Jožefa Pšeničnik

Rojena 1956
Garče 7, Libeliče

Boris Erjavc

Rojen 1969
Mariborska cesta 37, Dravograd

Ivanka Krivec

Rojena 1939
Šentjanž 158, Šentjanž

Marija Pošek

Rojena 1941
Vrata 30, Dravograd

Matilda Kopmajer

Rojena 1930
Koroška cesta 12, Dravograd

Darinka Reč

Rojena 1957
Mariborska cesta 21, Dravograd

Pavlina Kotnik

Rojena 1931
Selovec 23, Šentjanž

Frančiška Stražišnik

Rojena 1931
Sveti Danijel 91, Trbonje

Anton Žvikart

Rojen 1958
Meža 155, Dravograd

Franjica Vidakovič

Rojena 1929
Sveti Danijel 34d, Trbonje

Upošteevane so osmrtnice do zaključka redakcije 24. avgusta

27. **KARITASOV DOBRODELNI KONCERT**

petek, 29. 9. 2023, ob 19.00
dvorana ŠPiC D, Dravograd

Za vas bodo nastopili:

**ANSAMBEL ŠKORPIJONI,
SKUPINA ČUDEŽ,
BICA BEND,
ANA DUŠICA,
ANSAMBEL HOPLA,
KAMOT KVINTET,
OTROCI OŠ ŠENTJANŽ,
MAJA ZALOŽNIK,
ANŽE KREVIH, Guinesov rekorder.**

*Koncert bo povezovala MIRA MORI
z igralsko skupino iz Črneč.*

*Poskrbljeno bo tudi za darila presenečenja
za obiskovalce.*

*Prostovoljni prispevki bodo namenjeni
ljudem v stiski.*

Prisrčno vabljeni!

***Karitasi v pastoralni družini Dravograd:
Dravograd, Črneče, Libeliče,
Šentjanž, Šempeter in Ojstrica.***

Hvala vsem za pomoč!

OBČINA
DRAVOGRAD

DRAVOGRAD. ENOTEN. NEPREMAGLJIV.

foto: Aleš Mlačnik